

Kansanääni

Nro 1/05

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Irtonumero 1,70 €
4. vuosikerta

Venäjän eläkeläiset barrikadeilla

Kova oikeistolainen politiikka kurittaa Suomen tapaan myös Venäjän eläkeläisiä ja työttömiä. Myös Venäjällä nämä väestöpiirit ovat saaneet asemallaan maksaa suuryritysten rikastumisen. Se on johtanut Putinin hallinnon suosion laskuun. Tätä eivät olisi voineet kuvitella ne 1920- ja 30-lukujen neuvostotyöläiset, jotka teollistivat Neuvostoliiton.

Sivut 8 ja 13

Euroopan vapauttamisesta 60-vuotta

Vapauttaessaan Eurooppaa saksalaisista sotajoukoista neuvostojoukot eivät olleet uskoa näkemäänsä törmätessään saksalaisten keskitysleireihin. Vuoden 1945 tammikuusta toukokuuhun käytiin monet toisen maailmansodan raskaimmista taisteluista, joiden tuloksena paljastui myös käytännössä totuus Hitlerin johtaman saksalaisen fasismin, natsismin, äärimmäisestä raakuudesta. Kuva Riikan lähistöllä sijaitsevasta Salaspilsin keskitysleiristä.

Katso sivu 7

Miten palautetaan yhtenäisyys?

Näistä edellisten eduskantavaalien vaalijulisteista näkyy selvästi kommunistien jakautuminen eri leireihin. Miksi on eri puolueita ja onko niissä eroja? Vaaleissa KNP esiintyi puhtaasti omilla listoillaan. SKP otti listoilleen myös kansalaisjärjestöjen edustajia ja Kommunistien Liton edustajat olivat mukana EU-suuntauksen vastaisessa rintamapuolueessa. Miten tämä on ymmärrettävissä?

Katso sivu 12

Sivu 2:

* Vastuuton meno jatkuu

Sivut 2 - 3:

* Työmarkkinatuki uudistus on työreformi Vanhasen malliin
* Opimmeko mitään?

Sivu 4:

* Pääomapiirit utopisteina
* Rikkaat kyykkyyn

Sivu 5:

* Korean Songun-politiikka
* Haapajärven virkamiehet kunnallisen kansanvallan tulilinjalla

Sivu 6:

* Mitä Bush sanoi

Sivu 7:

* Euroopan vapauttamisesta 60 vuotta

Sivu 8:

* Neuvostoliiton merkitys ihmiskunnalle

Sivu 9:

* Sosialismin puolesta – valkoista terrorismia ja fasismia vastaan

Sivu 10:

* Tsunamin jälkeen

Sivu 11:

* Tulivuorenpurkaus Martiniquen saarella 1902

Sivu 12:

* Miksi useita kommunistisia puolueita?

Sivu 13:

* Venäjän ja Suomen eläkeläiset

Sivu 16:

* Onko edessä vaaran vuodet?

Kaikkien maiden proletaarit -
liittyykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:

Reijo Katajaranta, PL 780, 00101 Helsinki

Helsinki helmikuu 2005

Vastuuton meno jatkuu

Meillä ja maailmalla jatkuu edelleenkin vastuuton meno, sellainen, johon vain täysin hillitön kapitalismi kykenee. Sanotaan, että lehdellemme pitäisi olla iloisempi ilme. Se on aika hankalaa, kun seurailee kaikkea sitä, mitä maailmalla tapahtuu. Lehden tehtävänä on selvittää maailmaa sellaisena kun se todellisuudessa on, ei tarjota pensaita, jonne lukija voisi päänsä piilottaa.

Eläkeläisten kimppeun on käyty niin Venäjällä kuin Suomesakin. Molemmissa maissa yhteiskuntarakenteet ja hyvinvointi on rakennettu niiden ihmisten vuosikymmenien työllä, joiden etuihin nyt haluttaisiin käydä käsiksi. Suomessa eläkeläisiä vastaan hyökkäsi Evan toimitusjohtaja Pentti Vartia. Hän halusi poistaa eläkeläisiltä ja heidän asioitaan käsitteleviltä virkamiehiltä äänioikeuden. Ei hän esitystään hyökkäykseksi halunnut nimetä, mutta ei kuitenkaan osannut pukea sanomaansa mihinkään myönteiseen termiin, kuten vaikkapa eläkeläisten äänioikeuden kehittäminen. Sillä kaipa se Vartian mukaan voisi olla äänioikeuden kehittämistä, jos vaivalloisesti liikkuvan eläkeläisen ei tarvitse vaivautua äänestyspaikalle ollenkaan. Vartia ei muistanut myöskään mainita, että entisessä Spartan valtiossahan eläkeläiskysymyksen hoito varsin kehittyntä olikin, kun kaikki liian vanhat vietitiin jyrkänteen reunalle ja syöstiin alas rotkoon.

Venäjällä presidentti Putin askartelee samoissa touhuissa. Entisen Neuvostoliiton sosiaalisesta järjestelmästä on vielä jotakin jäljellä, kuten eläkeläisten ja invalidien ilmaiset matkat julkisissa kulkuvälineissä. Niitähän ei taas lännessä hyväksytty. Nyt Putin on kieltänyt eläkeläisiltä ilmaiset matkat pientä rahallista tukea vastaan. Eläkeläiset ovat tästä raivostuneet ja Putin on samalla menettänyt suuren osan kansansuosioistaan. Putin ei eläkeläisille enää olekaan se kunnollinen, raitis ja tarmokas nuori mies, joka turvaa eläkeläisten edut Jeltsinin ajan kaaosmaisen kurjuiden jälkeen.

Suomessa kapitalistien vastuuttomuudella ei ole mitään rajaa. Sen todisti jälleen kerran Sonera, tuo yritys, joka vielä reilut 10-vuotta sitten oli täydelleen valtion omistuksessa, mutta jonka rötösherroja jahdannee Veikko Vennamon poika, rötösherraksi osoittautunut Pekka Vennamo yksityisti. Sen jälkeen Sonera on käynyt ostamassa Keski-Euroopasta ilmaa 50 miljardilla entisillä mummon markoilla. Sitten Sonera liitettiin ruotsalaiseen Teliaan. Samalla Suomen valtion omistus on pudonnut yhtiössä muutama prosenttiin ja lopustakin omistuksesta ollaan luopumassa. Nyt Telia-Sonera sitten teki kaikkien aikojen parhaimman voittonsa, n. 2 miljardia euroa. Samassa yhteydessä kun voitto todettiin, tehtiin päätös irtisanoo 2000 yhtiön työntekijää, joista 650 Suomesta. Samoin yhtiössä päätettiin jakaa 620 milj. euron osingot omistajille. Mitään yritys ei siis ole Kaj Relanderin ajoista oppinut.

Korutonta kertomaa. Yritä siinä sitten tehdä ilmeeltään iloista lehtää.

Tilaan Kansan äänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 15€. Mikäli olet Kansan äänen julkaisijajärjestöjen jäsen tilaushinta on 10€.

- Olen maksanut tilaushinnan 15 €
- Olen maksanut tilaushinnan 10 €
- Maksettu tilille OKO 554114-227966
- Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etuimi

Lähiosoite

Postinumero ja -paikka

Tilaus postitetaan os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki.
Puhelintilaukset 040-5643205 tai 050-5884159

Työmarkkinatukiuudistus

Työministeriö asetti 15.6. 2004 ns. Skogin työryhmän valmistelemaan hallituksen työllisyysohjelman sisältyvän työmarkkinatuen uudistuksen. Työryhmän tehtävä perustui pääministeri Vanhasen hallitusohjelmaan. Työryhmä julkaisi esityksensä 2. helmikuuta. Esityksessä rajataan työmarkkinatuki 500 päivään. Sen jälkeen se muuttuu vastikkeelliseksi.

Tuen vastikkeellisuus merkitsee, että tämän jälkeen työtömän tulisi osallistua erilaisiin valtion ja kuntien järjestämiin työllistämistoimiin melkein minkälaisella palkalla tahansa. On vaarana, että nämä työllistämistoimet mahdollistavat todellisen halpityövoiman käytön. Onpa jo puhuttu orjatyövoiman käyttöön otosta. Esitys suorastaan kannustaa kuntatyönantajaa odottamaan työtömän pitkäaikaistumista, jonka jälkeen työtömän työllistäminen tuleekin paljon halvemmaksi. Työryhmän esitys kaataa lisää kustannuksia kunnille vaikka niiltä on jo ennestään sahattu pois valtionosuuksia. Työmarkkinatuki on nykyisin valtion rahoittamaa ja Kelan jakamaa tukea, jota ei ole ajallisesti rajattu.

Skogin työryhmän paperi pahasti metsässä

Työministeriön ohjelmajohtaja Harri Skogin johtama työmarkkinatuki -työryhmä esittää kuntien osallistumista enenevässä määrin työmarkkinatuen rahoittamiseen. Ryhmän raportissa todetaan: "Muutetaan valtion ja kuntien vastuita työttömyysaikaisen etuusjärjestelmien rahoituksessa siten, että rahoitus kannustaa toimimaan nykyistä tehokkaammin työllisyystavoitteen suuntaisesti".

Työttömyyden aiheuttamien kustannusten siirto kunnille on tulkottu ajatus: Keinot työllisyyden parantamiseen ovat hallituksella - eivät kunnilla. Kunta ei pysty vaikuttamaan valtion - tai EU:n ja Euroopan keskuspankin - toteuttamaan talous- ja työllisyyspolitiikkaan eikä sitä kautta työllisyyteen. Aiheuttaja maksaa -periaate olisi säilytettävä työttömyysturva-asiassa.

Asia onkin ymmärrettävä saalistajien yhteiskunnan rakentamisen ideologiasta käsin. Valtion verotus on progressiivista; siksi työmarkkinatuki halutaan siirtää kuntien vastuulle. Toteutuessaan esitys merkitsisi veronalennusta huipputuloisille ja merkittävää tulonsiirtoa suurituloisille. Pyrkimys kurjistaa työttömiä ja työntäte heidät kunnan sosiaaliluokulle merkitsee, että hallitus ei edes aio tavoitella lupaamaansa 100 000 - 150 000 uutta työpaikkaa vaalikauden aikana.

Edotuksen perustelut ovat hämääviä, tulkuttomia, spekulatiivisia ja ristiriitaisia

Skogin ryhmän paperissa todetaan: "Työttömyyden varantoon vaikuttaminen edellyttää laadullisesti ja sisällöllisesti kokonaan toisenlaisia toimenpiteitä kuin työttömyyden virtaan vaikuttaminen. Tavoitteena on tasapainoiltilan saavuttaminen niin, että varantoon kohdistuvilla toimilla on uskottava ja ennalta ehkäisevä aktiivivaikutus myös työttömyyden virtaan niin, että omatoiminen aktiivinen työmarkkinoille pyrkiminen on peruslähtökohta heti työttömyyden alusta". Täällä "Lilleri lalleri laudalla makasi, Lilleri lallei laudalta putosi" -argumentointia on raportissa kymmeniä sivuja.

Skogin paperissa sanotaan, että jos pitkäaikaistyötön kiel-

täyty osallistumasta hänelle tarjottuun soveltuvaan työllistymistä edistävään toimenpiteeseen, oikeus työmarkkinatukeen lakkautetaan toistaiseksi. Jos työstä, koulutuksesta tai aktiivitoimista kieltäytyy, karenssi vöryy päälle kuin Aasian tsunami.

Vaikka työttömiä kuinka kepitettäisiin aktiivisiksi, työhön on vaikea päästä. Työtä vailla olevaa väkeä on näet yhä monta kertaa enemmän kuin avoimia työpaikkoja. Tosiasiassa Sailaksen, Skogin ja Kalliomäen ajama hanke tähtää työttömyysturvan alasajoon ja hyvinvointivaltion perusteiden murtaamiseen. Työryhmä olisi halunnut porrastaa työmarkkinatukia ja tehdä ne määrämääräisiksi, mutta nykyisen perustuslain säädökset estävät tämän. Työryhmä pyrkii siihen toista tietä: pitkäaikaistyöttömien ja kustannusten siirtymiseen kuntien kontolle palvelee ainoastaan tätä tavoitetta.

Hyvinvointiyhteiskunnan alasajon puhemiehet eivät viitsi olla edes johdonmukaisia: "Jos kunta hoitaisi osan työmarkkinatuesta, sillä olisi aivan toisenlainen kannustin edistää työllistymistä omilla toimillaan", Kalliomäki sanoo.

Uudistus piiskaa viranomaisia, ei työttömiä, väittää työministeri Tarja Filatov. Häntä "harmittaa", että keskustelussa työmarkkinatuen uudistuksesta on korostettu liikaa työttömän velvollisuuksia, mutta unohdettu oikeudet. "Jo nyt työttömän pitää hakea töitä, ottaa vastaan töitä ja osallistua työvoimapolitiisiin toimenpiteisiin. Kaikki samat elementit ovat olemassa. Ongelmahan on, ettei yhteiskunnalla ole ollut tarjota ihmisille sitä vastustusta, joka heidän pitää ottaa vastaan. Eihän ihmiseltä voi

Jatkuu seuraavalla sivulla...

...on työreformi Vanhasen malliin

Nälkä ajaa etenkin työttömät soppatyökeille. Vanhasen hallituksen toimeentulotuen uudistus ei poista nälkää, mutta takaa halpaa työvoimaa julkiselle sektorille.

edellyttää vastikkeellisuutta, jos yhteiskunta ei tarjoa sitä omaa puolikastaan.

Filatov ehdottaa toimeentulotuen siirtämistä kunnilla Kelalle (Demari 11.2.05). -Kela maksaa sen, mitä kuuluu, mutta jotkut kunnat nipistävät lakisääteistäkin normeista. Samassa haastattelussa Filatov puolustaa Skogin paperia eli työmarkkinatukien siirtämistä Kelalta kunnan sosiaaliluokulle. Samana päivänä kun Filatovin lausunto oli lehdessä ja Demarin nettisivulla, STT:n välittämä uutisjuttu työllistämisen lausunnosta oli lehdissä ja Demarin nettisivulla katosi Filatovin haastattelusta toimeentulotuen siirtoa koskeva osa. Joku ilmeisesti katsoi, että edes joku tolkkua ja johdonmukaisuus pitää olla ministerinkin lausunnossa.

Sosiaalisen asuntopolitiikan romahdus

Jos Sailaksen ja Skogin työryhmien esitys toteutuisi, kunta pääsisi halvimmalla, kun ei tarjoisi alueeltaan työttömille asuntoja. Eräät kunnat ovatkin lopettaneet kokonaan arava-vuokra-asuntojen rakentamisen pitkäaikaiseen toimeentulotukimenot matalina. Mikäli kunnan alueella asuvien työttömien kustannuksia siirretään valtiolta kunnalle, taloudellinen pakko ajaa kunnan harjoittamaan epäosiaalista asuntopolitiikkaa entisestään. Esimerkkejä tästä on lukuisia: suurissa etelän kaupungeissa tuhannet työttömät ja muut vähätuloiset on ajettu asunnottomiksi. Taloudellisissa ahdingossa olevat kunnat saattaisivat tökkää irtisanottuja naapurikuntiin tai kotiseudulle - työttömät eivät olisi kaivanne toivottuja kuntiin.

Kuntaliitto vastustaa työttömyyden kustannusten siirtoa kuntien kontolle

Kuntaliitto tyrmää uudistuksen täysin: työryhmän esitykset siirtäisivät kunnille liikaa rahoitusvastuuta. Kunnissa ei uskota olevan realistisia mahdollisuuksia työllistää jokaista pitkäaikaistyöttömää.

Kuntaliitto katsoo, että "kunnat eivät voi työnantajina tarjota 50.000-60.000 pitkäaikaistyöttömälle järkevää aktiivintyöpaikkaa" ja samanaikaisesti tarjota toimenpiteitä vähemmän aikaa työttömänä oллеlle.

Kunnat vetoavat myös siihen, ettei niillä ole tarpeeksi rahaa uudistuksen toteuttamiseen. SKL tyrmää hallituksen kaavailut siirtää työmarkkinatuen varassa elävät pitkäaikaistyöttömät kuntien vastuulle. Liiton mielestä työttömien siirto ja järjestelmän rahoitusvastuun vyöryttäminen kunnille johtaisi kaaokseen. Kuntaliitossa ei ymmärretä, miten vastuun siirto valtiolta kunnille parantaisi työllisyystavoitteiden saavuttamista.

Kunta-alan ammattiliitto vastustaa

Pitkäaikaistyöttömien aktiivintakuulla ei saa vaarantaa kuntien kilpailukykyä ja taloutta, sanoo Kunta-alan ammattiliiton KTV:n puheenjohtaja Tuire Santamäki-Vuori. -Kunnille ei voi enää asettaa muita työmarkkinasektoreita laajempia vastuita työllisyystyöpaikkojen tarjoo-

missa. -Kuntien täytyy osoittaa omassa palvelutuotannossaan samalla tavoin kustannustehokkuutta ja laadukkuutta kuin yksityisten palveluntuottajienkin. Siksi kunnilla on otava yhtäläiset mahdollisuudet ja vapaudet kehittää ja rekrytoida omaa henkilöstöä kuin kilpailevilla palveluntuottajillakin. Hän torjui esityksen, että kunnille siirrettäisiin lisää rahoitusvastuuta pitkäaikaistyöttömien aktivoinnista ja toimeentulosta. -Työmarkkinatuen aktivointi ei edellytä työmarkkinatuen rahoitusvastuun uudistamista. KTV painottaa, että hallitusohjelman linjausten mukaisesti on pyrittävä selkeään, vakaaseen ja ennakoitavissa olevaan rahoitukseen sekä koko kuntasektorilla että yksittäisissä kunnissa.

Työttömät vastustavat

-Kyse on lähinnä rahoituksen siirrosta. Tavallisen työhaluisen työttömän tilanne ei muutu miksiäkään, sanoo Työttömien valtakunnallisen yhdistyksen puheenjohtaja Lea Karjalainen. -Niin ikään aktiivintaitoja sisältäviä laki kuntouttavasta työttömyyden nasta ei ole sekään pelannut.

-Meidän ihmisille luvataan aktiivintaitoja, mutta niitä ei ole mitään osoittaa. Tietysti toive on, että tämä lähtee pelaamaan, mutta siihen ei luoteta. -Työmarkkinatuen vastikkeellisuuskansunkin muuttua mitään. -Jos ei aktiivintaitojen pestyä tarjoamaan, tilanne pysyy entisellään.

Iisalmen työttömien toiminnanjohtaja Lauri Nissinen lausuahtaa: -Pelkään, että ollaan menossa työreformin suuntaan. Yritetään pakottaa ihmiset tekemään työtä alipalkalla. -Tällaisenaan esitystä ei voi runnoa läpi: jatkoesityksiä ja tukien välimuotoja kaivataan. -Mielekkäitä harjoittelupaikkoja ei tule löytyvän. 3. sektori ei voi enää tämän enempää työllistää. Meillekin olisi tulijoita, mutta ei täällä ole mitään järkevää tekemistä lisätyövoimalle. Työttömälle luvattua lisärahaa Nissinen pitää hastusta vedettynä. Todellisuudessa käteeseen jäävä osuus ei välttämättä kasva. Esityksen tausta-ajatuksena oleva passiivisten aktiivintaitojen ei saa ymmärrystä: -Meidän työttömistä 95 prosenttia haluaa töihin, siitä se ei ole kiinni.

Lopuksi

Jos Skogin ryhmän ehdotus menisi läpi eduskunnassa, Suomessa kansalaisoikeudet olisivat Komin autonomista tasavaltaa heikompia. Vuonna 1998 alueoikeus tuomitsi Syktyvkarin kunnanjohtajan siitä, että hän oli vaatinnut työttömyyskorvauksen vastineeksi työsuoritusta kaupungin siistimisessä.

**Juhani Tanski
puheenjohtaja
Kuopion Seudun Omatoimiset
Työnhakijat ry**

Opimme ko mitään?

Jo kaksisataa vuotta sitten todettiin, että jos emme tunneta historiaa, joudumme elämään sen uudestaan. Viime-

kesänä Lappeenrannan museossa järjestettiin Venäjän tsaarini Nikolai II:n pukunäyttely. Niissä merkeisnäyttelyn intendentti haastatteliin TV 1:ssä. Siinä hän totesi, että Nikolai II oli hyvä ja rakastava perheenisä. Mitä muuta hän oli, se jäitettiin sanomatta.

Nikolai II:sta tuli Venäjän tsaarini ja itsevaltias 26 vuotiaana. Jo kolmikymmppisenä hän aloitti suomalaisen sortamisen antamalla helmikuun manifestin, jonka tavoite oli Suomen venäläistäminen. Siitä alkoi ensimmäinen 1899-1905 sortokausi. Toinen sortokausi alkoi 1908 ja kesti Venäjän vallankumoukseen saakka! Tässä on ryssävihan juuret.

Tsaari ei sortanut yksin suomalaisia. Venäjän työläisten ja talonpoikien elämä oli pelkää raatamista, kurjuutta, vilua ja nälkää. Siksi Pietarissa pappi Gabon järjesti työläisten uskonnollisen ja raualisen kulkevan anomaa tsaarilta helpotusta kurjuuteensa. Tsaari otti heidät vastaan konekiväärillä ja ratsuväellä. Tuhat ihmistä

tapettiin ja kaksituhatta haavoittui. Pietarin katuja huuhtoi työläisten veri. Tuo sunnuntai tammikuun 9. päivä 1905 muistetaan verisunnuntaina. Sen ja kurjuuden vuoksi koko Venäjällä alkoi laajat lakkoilikkeet ja jopa sotilaiden kapinointi. Ne tsaarini Nikolai II kukitsi verisesti.

Ensimmäisessä maailmansodassa 1914-17 kaatui venäläistä työläistä ja talonpoikaa yli 2,3 miljoonaa. 5,3 miljoonaa haavoittui. Venäjälle sota oli katastrofi. Itsevaltias tsaarini Nikolai II kaksikymmentäkolme vuotta kestänyt valtauksi oli verinen.

Vähän ennen, kun Nikolaista tuli Venäjän tsaarini ja itsevaltias, C.G.E. Mannerheim valmistui tsaarini ratsuväkiopistosta. Hän oli Nikolaista vuotta vanhempi. Tsaari Nikolai II ylensi Mannerheimiä nopeasti. Jo 37 vuotiaana hän oli eversti, 44 vuotiaana kenraalimajuri ja tsaarini henkivartiokaartin komentaja. Mannerheimin sotilasarua kuvastaa hänen uskollisuuttaan Suomen sortajalle tsaarini Nikolai II:lle.

Venäjän vallankumouksen jälkeen joulukuussa 1917 Mannerheim tuli Suomeen. Täällä hänet nimitettiin heti suojeluskunnan ylipäälliköksi eli samana vuonna, kun Neuvosto-Venäjä myönsi Suomelle itsenäis-

syyden. Vasta helmikuun lopussa 1918 Mannerheimin johdolla suojeluskunnat ryhtyivät saksalaisten ratkaisevalla tuella kukistamaan punaisia, jotka hallitsivat Etelä-Suomea. Tässä luokkasodassa kolmekymmentähä työläistä ja talonpoikaa menetti henkensä, josta suojeluskunnat saivat lisänimen -lahtarikaarti.

Punaisten lahtaaminen ei vielä tyydyttänyt Mannerheimiä. Siksi hän kävi 1919 kiivaita neuvotteluja Venäjän valkoisten kanssa, että Suomesta hyökkäittäisiin punaisten neuvostojen Pietariin. Suomen herrat olivat varpailaan. He pelkäsivät, että Suomi on ollut liian vähän aikaa itsenäinen. Hyökkäys sai jäädä odottamaan toista aikaa.

1930-luvun lopulla Stalin teki Suomelle ehdotuksen aluevaihdosta; Suomi luovuttaisi Kannakselta Leninigradin suojaksi 2 761 km² ja saisi sen korvaukseksi Laatokan pohjoispuolelta 5 529 km². Jo 1919 syntyneen Venäjälle hyökkäämisen ja Suur-Suomi haaveiden vuoksi se ei kylvannut Mannerheimille. Seurauksena oli kaksi sota. Suomi menetti lähes satatuhatta miestä kaatuneina. Itsenäisyyden Suomi säilytti vain siksi, että se suostui väkijätymään vuoden 1940 rajojen taakse ja lisäksi luovuttamaan NL:lle Petsamon nikkelialueet ja -lupasi ajaa Hitlerin joukot maasta.

Tammikuussa oli verisunnuntain lisäksi toinenkin merkkipäivä. 27. päivä tuli kuluneeksi 60 vuotta siitä, kun neuvost armeija lopetti Auschwitzin tuhoamisleirin ja vapautti sen vangit. Itse asiassa Neuvostarmeija lopetti kaikki tuhoamisleirit ja yhdestätoista keskitysleiristä seitsemän. Neljä keskitysleiriä jäi länsiliitoutuneiden lopetettavaksi.

Näyttää siltä, että sodissa siviilien tuhoaminen saa jatkaa, sillä Auschwitzin muistotilaisuudessa tuomittiin yksin vainot. Mutta -toissasa maailmansodassa tapettujen siviilien määrä ylitti 23 miljoonaa. Tuhoamisleirin jälkeen hurjinta siviiliväestön joukkomittaita tappamista olivat (sota oli jo päättynyt Euroopassa!) atomipommit Hiroshimaan ja Nagasakin, joissa muutamassa sekunnissa menehtyi lähes yhtä monta siviiliä kuin Yhdysvaltojen sotilaita koko maailmansodan aikana! Pommiin jälkiseurauksina kymmenen tuhansien menetyksien okeaa määrää ei tiedä kukaan.

Vainoista riippumatta siviiliväestö on tänäkin päivänä sotien syytön häviäjä. Yhdysvallat ovat epävirallisesti tunnustaneet, että irakilaisia siviilejä on tapettu satatuhatta. Totuus lienee kaksikertainen. 1990-luvun alusta lähtien Yhdysvallat on käyttänyt (köyhdytetyn uraanin)

atomiaseita hyökätessään Balcanille ja kaksi kertaa hyökkäyksissä Irakiin. Niiden siviiliväestön määrää ei saa koskaan tietää. Atomisaaste pysyy maaperässä (puollittamisaika on 4,5 miljardia vuotta) ja kulkeutuu pohjavedessä, ravintoketjussa ja hengitysilmissä ihmisiin aiheuttaen syöpää, solu- ja perimävaurioita ja se kulkeutuu edelleen syntyvien lasten kautta sukupolvesta toiseen. Saastuneilla alueilla vammaisina syntyneiden lasten määrä on lisääntynyt räjähdysmäisesti.

Tänään tuntuu siltä, ettei meillä, eikä maailmalla, ole opittu historiasta mitään, kun meillä sortaja tsaarille tehdään kunniaa ja kun meillä ja maailmalla ahkerasti kalistellaan nopean toiminnan aseita ja ussia kehitellään. Emmeko todella opi mitään, vaikka maailma on täynnä sodan verisiä jälkiä? Joudummeko elämään historian uudestaan? Emmeko enää hyväksy 2. maailmansodan loppumisen vakuutusta; joka ryhtyy mihin tahansa hyökkäyssotaan, syyllistyy sotarikokseen!?

Kai Konturi

Pääomapiirit utopisteina

Antiikin Kreikassa Platon loi ensimmäisen yhteiskunautopian 300-luvulla eaa. kirjoittaessaan kirjansa "Valtio". 1500-luvun Englannissa Thomas More kirjoitti kuuluisan utopian, jonka nimenäkin oli "Utopia". 1700- ja 1800-lukujen vaihteessa kuuluisat sosialistiutopistit englantilainen Robert Owen ja ranskalaiset Charles Fourier ja Claude Saint-Simon kirjoittivat omat utopiansa. Nyt myös kapitalistit ja valtaeliitti ovat innostuneet laatimaan utopioitaan.

Kuvassa Charlie Chaplin elokuvassaan Nykyaika. Kuva havainnollistaa, minkälaiseen asemaan työläiset ahdettiin 1930-luvulla. Samaan pyrkivät nykykapitalismin utopiat. Chaplin puuhailee tässä yhtenä hammasrattaana hammasrattaiden joukossa. Tietokoneita ei silloin vielä tunnettu.

Pienin väliajoin viime syksynä esiteltiin kansalle useampia utopioita. Ensinnäkin Elinkeinoelämän valtuuskunta julkaisi aikaansaannoksensa "Suomen menestyksen eväät, Tiekartta tulevaisuuteen". "Tiekartan" taustavaikuttajina on suomalaisten suur yritysten ja elinkeinoelämän ylintä johtoa kuten Antti Herlin Kone Oy, Georg Ehrnrooth Eva, Johannes Koroma TT, Matti Alahuhta Nokia. Projektia koordinoimassa on ollut mm. Risto E.J. Penttilä ja sen kirjoitti päätoimittaja Tapani Ruokanen. Evan raportilla on kokoa 125 sivun verran.

Toinen "utopia" oli pääministeri Matti Vanhasen tammikuussa 2004 tilaama globalisaatioreportti "Suomi

maailmantaloudessa". Sillä on kokoa 152 sivua ja sen laatineen työryhmän vetäjinä olivat valtiovarainministeriön ylijohtaja Anne Brunila ja alivaltiosihteeri Vesa Vihriälä.

On aivan oikein, että tulevaisuutta luodaan, mutta minkälaisesta näkökulmasta sitä tehdään? Ei ole olemassa puolueetonta tiekartta tai globalisaatioreporttia. Nämä molemmat raportit ovat suurpääoman etujen äänitorvia, eivätkä eroa toisistaan tästä syystä kovinkaan paljon. Molemmat raportit sanovat puolustavansa Suomen etua ja työllisyyttä globalisoituvassa maailmassa. Se on vain kullisi pääoman voiton tavoittelulle ja tapahtuu suuren rahan ehdoilla.

Ihmiset laitetaan putkeen

Näiden molempien kapitalististen utopioiden perimmäistä sisältöä on laittaa ihmiset elinikäiseen putkeen syntymästä haudataan asti. Tässä putkessa ollaan sitten kuin broilerit kapitalistisen riiston kohteena. Ensinnäkin ihmisen laitetaan opintoputkeen, sitten työpukkeen ja lopuksi (mahdollisimman lyhyeen) eläkeputkeen. Ja näissä putkissa myös tulisi pysyä. Jos ei pysy, rangaistaan. Opintoputkessa ei saa poukkoilla. Opinnot eivät saa venyä, ei saa pitää väli vuosia. Samoin työpukassa. Ja varjele, jos joudutkin työttömyysputkeen. Silloin sinut pyritään palauttamaan takaisin kovalla kädellä minimoimalla kaikki korvaukset ja toimeentulotuki. Jos et palaudu, syrjäydyt, ehkä joudut ryyppyputkeen ja odotettavissa oleva elinaikasi lyhenee radikaalisti.

Kapitalistien utopiat rangaisessaan ihmisiä työttömyydestä unohtavat, että eihän kapitalismissa työttömyys voi poistua. Työttömyys on siihen sisäänrakennettua, koska tuotannon tarkoituksena on tuottaa lisäarvoa, voittoa ja rikkauksia harvoille - ei turvallisuuksia ja hyvinvointia kaikille. Näin kapitalismi väkisin ajaa merkittävän osan ihmisistä työttömyysputkeen ja syrjäytymiskierteeseen.

Ja jotta asia olisi aivan selvä, myös työntekijöiden vapaa-ajan on pysyttävä putkessa. Mitään muuta ei sovi ajatella ja pitää päässään kuin valtamedioiden tarjoamaa virallista totuutta. Työntekijöille ei saa myöskään jättää yhtään liikaa rahaa, aikaa ja voimia harrastaa työpäivän jälkeen vaikkapa poliittista tai ay-toimintaa oman asemansa parantamiseksi.

Kapitalistit kutsuvat tätä vaudeksi. Työläisten kannalta se on

lähiin suuri vankila tai keskitysleiri.

Evan Tiekartta kumisee pääoman slangia. Entinen slogan "kansainvälinen kilpailukyky" ei enää riitä. Nyt uusia sloganeita ovat "globaali huippuosaaja", "mahdollisuksien yhteiskunta", "edelläkävijäyhteiskunta". "Huippuosaaminen" ja "luovuus" ovat suorastaan taikasanoina.

Näiden raporttien mukaan pienipalkkaisia töitä pitäisi luoda maahan enemmän, työllisyysturvaa tulisi heikentää, eläkeikää pitäisi nostaa, julkinen sektori tulisi minimoida, kuntien palvelut pitäisi yksityistää ja ulkoistaa, verotus tulisi laskea kaikilla tasaveroksi jonnekin 25 % ja ay-liikkeen tehtäväksi tulisi jättää pelkästään työrauhan valvominen. Tässä muutamia yleistyksiä raporttien johtopäätöksistä.

Molemmissa raporteissa kannetaan huolta koulutuksesta. Koulun olisi mentävä aikaisemmin, mieluummin jo 6-vuotiaana. Yliopistoista tehtäisiin yhtiömuotoisia ja ne myisivät tutkimustuloksiaan, lukukausimaksut nostettaisiin 500 -1000 euroon. Näin toteutuisi kapitalistien kannalta mahdollisimman halpa ja lyhyt opintoputki, jonka jälkeen työputki voisi jatkua mahdollisimman pitkään, ainakin 65 vuoteen ellei siitä ylikin. Tällä tavalla pääoman voitot olisivat suurimmat (tämän raportit jättävät kuitenkin häveliäästi sanomatta).

Työelämän puolella kaikenlaisia joustoja lisätään. Työttömyys poistuu, kun vain saadaan luotua mahdollisimman paljon matalapalkkaisia ja osa-aikaisia työpaikkoja. Ja työttömiksi jääneitä on tietenkin kannustettava työttököön. Se tapahtuu parhaiten heikentämällä työttömyysturvaa.

Kapitalistien utopioita ollaan toteuttamassa

Näitä kapitalistien suunnitelmia myös koko ajan toteutetaan. Hallituksen sivistyspoliittinen työryhmä Tuula Haatainen, Tanja Karpela ja Jan-Erik Nestam sopi tammikuun lopulla yliopistojen opintoaikoja koskevien esitysten sisällöstä. Niiden mukaan ylempi korkeakoulututkinto saisi viivästyä vain kaksi vuotta ja alempi tutkinto vuoden. Opiskelun ensimmäisajasta laskettaisiin kuitenkin pois asevelvollisuuden suorittaminen tai esim. äitiysloma. Jos opiskelut venyvät liikaa, opiskelijan on esitettävä tarkka suunnitelma opintojensa loppuun saamiseen. Muutoin hänet erotetaan yliopistosta. Jos erottamisen jälkeen haluaa uudeelleen opiskelemaan, silloin on pyrittävä uudestaan yliopistoon.

Tällaisilla suunnitelmilla opiskelijat todella ahdetaan putkeen. Suunnitelmat eivät ota huomioon opiskelijan elämäntilannetta. Hyvin monet joutuvat rahoittamaan opintojaan työntoella, mikä ilman muuta pidentää opiskelua. Monet haluavat myös pitää väli vuosia ja kehittävät itseään jollakin muulla tavalla tai elämäneläkkeellä. Ihminen aito luovuus kun ei kehity missään putkessa.

Haataisen työryhmän esittämä opintoputki pakottaisi myös kaikkien ottamaan opintolainaa, jonka takaisinmaksu voi olla hyvinkin hankalaa, jos opintojen jälkeen ei heti pääsekään kiinni työputkeen.

Toinen esimerkki työnantajien visioiden toteuttamisesta on hallituksen helmikuun alussa antama esitys rajoittaa vastikkeeton työmarkkinatuki 500 päivään, jonka tuloksena monesta työttömästä tehdään todellista halpatyöttömää, voitaneen sanoa orjatyöttömää.

Työnantajien utopiat toteutuvat, jos niiden annetaan toteutua. Vaihtoehdot niille kuitenkin on sellainen, joka huomioi kansan valtaosan edut. Se edellyttää, että koko työväenluokka ottaa yhteiskuntalaivan omaan ohjaukseensa eikä suostu elämään riistetyt elämää elinikäisessä vankilassa, putkessa.

RK/Kä

Rikkaat kyykkyy

"Orja, joka käsittää orjan asemansa ja taistelee sitä vastaan, on vallankumouksellinen. Orja, joka ei käsitä orjuuttaan ja värjöttelee äänettömässä, tiedottomassa ja alistuvaisessa orjanelämässään, on yksinkertaisesti orja. Orja, joka vesi kielellä itsetyytyväisenä kuvaillee orjanelämän ihanuuksia ja puhuu haltioissaan lempeästi ja hyvästä herrasta, on renki, tomppeli" (V.I.Lenin).

Vain tietoinen ihminen voi olla vallankumouksellinen. Siksi tietoisien ihmisten määrän lisääntyminen on ratkaiseva kysymys vallankumouksen onnistumisen kannalta. Tämän ymmärtävät toki myös porvarit. Siksi heille kohtalon kysymys on pitää kansa epätietoisena. Siksi käynnissä on massiivinen ympärivuorokautinen aivopesu tiedotusvälineillä, televisiolla, mainoksilla, elokuvilla, urhei-

lulla ja muulla viihteellä. Uutisetkin ovat viihdettä nykymuodossaan.

Se joka hallitsee yleistä mieltä, pidettävä, hallitsee kansaa. Tämänhän me kaikki tiedämme

Tulla tietoiseksi totuudesta – se on ihmiselle ja ihmiskunnalle annettu historiallinen tehtävä. Tätä ei vielä moni tiedä.

Kaikkien maiden köyhät, liittykää yhteen! Sillä kaikkien maiden rikkaat ovat sen jo tehneet kauan sitten – liittyneet yhteen. Ja hallitsivat nyt maapallolla aivan suvereenisesti. Tällä eliitillä on käytössään sotilasarmeija, poliisiarmeija, virkamiesarmeija, poliitikkoarmeija ja viihdytysjoukot.

Eliitin hyvinvoinnin edistämisen tilalle pitäisi laittaa koko

ihmiskunnan ja luonnon hyvinvoinnin edistäminen. Kuka sen tekisi? Missä viipyvät köyhien omat armeijat?

Ennen kansan piti palvella nöyränä kuningasta, nykyään kansan pitää palvella nöyränä suur yritysten omistajia – eliittiä.

Maapallon luonnonvarat kuuluvat koko ihmiskunnalle. Vaikka luonnonvaroja muutetaan koko ajan tavaraksi ja rahaksi, ei se muuta totuutta miksiään. Myös tavara ja raha kuuluvat koko ihmiskunnalle.

Ei ole olemassa mitään yksityistä oikeutta luonnonvaroihin, tavaraan ja rahaan. On kyllä olemassa elämän itsensä antama oikeus, jonka mukaan jokainen ihminen on oikeutettu työllistämään henkilökohtaiset tarpeensa

luonnonvaroiilla, tavaramilla ja rahalla.

Ajatus kilpailukykyä syntyy virheellisestä käsityksestä, että on olemassa jokin erityinen yksityinen oikeus luonnonvaroihin, tavaraan ja rahaan. Ja että näistä pitää kilpailla.

Kilpailukyvyn sijasta olisi kehitettävä yhteistyökykyä, jonka avulla luonnonvarat, tavara ja raha saataisiin jaettua tasapuolisesti ihmiskunnan jäsenten kesken.

Yritysten kilpailukyky näyttää olevan maailman tärkein asia. Päätäjät ovat huolissaan vain suurten yrittäjien tuloista.

Yritysten kilpailukyvyn jatkuva lisääminen johtaa yrittäjien tulojen lisääntymiseen ja kansalaisten tulojen laskuun – sekä luonnon

kannalta kestävämmään kehitykseen.

Ihmiskunnan henkinen ja yhteiskunnallinen kehitys ei ole vielä edes alkanut kunnolla, koska koko eletyn historian ajan lukumäärältään pieni eliittivähemmistö on estänyt suurten enemmistöä rakentamasta tasavaroista, jokaisen yksilön huomioon ottavaa maailmaa. Eliitti on siis yhteiskunnallisen kehityksen jarru!

Vapauta sinä itsesi eliitin vallan alta ja itsenäisty! Tule tietoiseksi totuudesta ja jätä orjan asemasi! Tule mukaan taisteluun – tule vallankumouksellisten joukkoon!

Rafael Lehtinen

Korean Songun-politiikka 10 vuotta

Kuvassa Pohjois-Korean oman teollisuuden suunnittelema ja valmistama riisinkorjuukone työmaallaan riisipellon laidalla. Mutta eihän kapitalistien propagandan mukaan nälkää näkevässä Pohjois-Koreassa tällaisia pitänyt olla???

Vuosi 2005 on tärkeä vuosi Korean kansalle. Tänä vuonna tulee kuluneeksi 60 vuotta siitä, kun Presidentti Kim Il Sungin johtama Korean Kansan Vapautusarmeija ajoi Japanilaiset siirtomaaimperialistit pois Korean niemimaalta. Tänä vuonna Korean Demokraattisessa Kansantasavallassa juhlitaan myös Korean Työväenpuolueen 60-vuotista taivalta. Vuosi 2005 on myös merkittävä siltä osin, että tänä vuonna tulee kuluneeksi kymmenen vuotta siitä, kun Työväenpuolueen pääsihteeri toveri Kim Jong Il kohotti kansanarmeijan sosialistisen rakennustyön tärkeimmäksi voimaksi ja aloitti nk. Songun (armeija ensin)-politiikan.

1990-luvun puolivälissä Korean Demokraattista Kansantasavaltaa kohtasivat useat vakavat onnettomuudet. Presidentti Kim Il Sungin poismeno, massiiviset luonnonkatastrofit ja Imperialistien ulkomainen painostus pistivät kansalaiset lujille. Tässä

vaikeassa tilanteessa toveri Kim Jong Il julisti, että Kansanarmeijan on entistä voimakkaammin työskenneltävä konkreettisesti kansanparissa ja auttaa heitä voittamaan kansantalouden sektoreilla eteen tulleet vaikeudet.

Toveri Kim Jong Il totesi, että kansanarmeijan rooli sosialismissa on olla keskeinen osa imperialismin vastaista taistelua ja sosialistista rakennustyötä. Kapitalismissahan armeija on aina hallitsevan luokan välikappale, joka viime kädessä on aina suunnattu tavallista kansaa vastaan. Sen sijaan sosialismissa armeijan roolin tulee olla päinvastainen. Sen tehtävä on olla mukana rakennustyössä ja auttaa kansaa aina, kun se on mahdollista. Toveri Kim Jong Il on korostanut, ettei ole olemassa mitään erityistä kansanarmeijaa vaan että kansa ja kansanarmeija ovat kuin yhtä suurta perhettä. Nykyään onkin suuri kunnia kuulua Korean kansanarmeijan

ja useat perheet kuuluvat joukolla siihen.

Viimeisen kymmenen vuoden aikana Songun-politiikka on osoittanut voitokkuutensa. Kun tulvat ja toisaalta kuivuus tuhosivat ison siivun KDKT:n kansantaloudesta, kansanarmeija lähti intoa puhkuen jälleenrakentamaan taloutta. Mitä suurimpia voittoja saavutettiin, kun kansanarmeijan sotilaat raihasivat uusia peltöjä, korjasivat patoja, automatisoivat tehtaita, korjasivat tuhoutuneita alueita ja julkisia kohteita. Kansanarmeijan ponnistelujen ansiosta KDKT:n tilanne on helpottunut huomattavasti ja pahimmat ajat ovat jo kaukana takapäin.

Energiatilanne on parantunut sen ansiosta, että kansanarmeija on ollut rakentamassa satoja pieniä- ja keskiuuria vesivoimaloita, jotka ovat korvanneet paljolti hiilen hyödyntämiseen

perustuvaa energiantuotantoa. Kansanarmeijan toimesta lukemattomia hehtaareja maata on uudelleenmuokattu viljelykäyttöön ja sen ansiosta myös elintarviketilannetta on saatu helpotettua. Nämä teot ovat entisestään vahvistaneet kansanarmeijan tarpeellisuutta ja yhdistänyt kansan teräksellisesti Songunin lipun alle.

Kymmenvuotisella Songun-politiikan kaudella imperialismin vastainen taistelu on kasvanut uusiin mittoihinsa. USA:n ja Japanin imperialistit ryhtyivät 90-luvun puolivälissä toden teolla uhkailemaan Korean Demokraattista Kansantasavaltaa. Provokaatioillaan USA on vienyt Itä-Aasiaa entistä lähemmäksi sotaa ja sen ylimielinen politiikka on johtanut rauhanomaisen kehityksen umpikujaan.

Songun-politiikan johdolla korealaiset ovat entistä urheammin ryhtyneet kamppailemaan imperialismia vastaan ja ovat luoneet KDKT:sta vahvan sosialistisen linnakkeen, joka pysyy

pystyssä mitä suurimmista iskuista huolimatta. KDKT:n vahva sotilaallinen puolustus takaa edelleen maan riippumattomuuden ja itsenäisyyden linjan. Presidentti Kim Il Sung opetti jo 30-luvulla, että vahva puolustus on aina riippumattomuuden ja omavaraisuuden vahvin tae. Tätä linjaa toveri Kim Jong Il on työssään ehdottomasti noudattanut.

16.helmikuuta Korealaiset juhlivat suurella ilolla toveri Kim Jong Ilin 63-vuotissyntymäpäivää. Tämä päivä on korealaisille sikäli merkittävä, että toveri Kim Jong Ilin nimeen yhdistyy Songun-politiikan voima ja asia. Toveri Kim Jong Ilin johdolla korealaiset ovat ryhtyneet työhön, joka 21.vuosisadalla on osoittanut voitokkuutensa kaikilla yhteiskunnan sektoreilla Korean Demokraattisessa Kansantasavallassa.

Antti Siika-aho,
puheenjohtaja
"toveri Kim Jong Ilin töiden
yhtävät"-yhdistys

Komalah 35-vuotta

Iranin Kommunistisen puolueen Komalah'in 35-vuotta juhla-ilaisuus järjestettiin Turussa 12.2.2005. Komalah perustettiin maanalaisena ja se oli olemassa jo ennen Iranin kommunistisen puolueen perustamista. Julkiseksi Komalahin toiminta tuli 14.1.1979, kun järjestön perustaja Mohammad Hossein Kamiiri ammuttiin Iranin vallankumouksen yhteydessä tapahtuneen poliisiaseaman valtauksen aikana. Tämä tapaus teki järjestön julkiseksi.

Komalahin perustivat shaahin aikana sivistyneistö ja työlläiset. Suomen kielellä Komalah tarkoittaa Iranin Kurdistanin vallankumouksellisen ahtajatyökän-

san puolue. Komalah oli yksi Iranin kommunistisen puolueen perustajajärjestö 21-vuotta sitten. Iranin Kommunistinen Puolue haluttiin perustaa, koska ei hyväksytty islamilaista vallankumousta. Se oli työväen vallankumous, jonka papit kaappasivat itselleen.

Komalah toimii kurdikansan keskuudessa julkisesti ja sillä on useita lehtiä ja radioasema "Iranin vallankumouksen radio". Juhlailaisuudessa Kommunistien liiton tervehdyksen puolelle esitti Heikki Männikkö esittäen samalla toivomuksen puolueiden välisen yhteistyön kehittämistä.

Haapajärven virkamiehet kunnallisen kansanvallan tulilinjalla

Perinteisesti kaikki Suomen yli 400 kuntaa ovat perustaneet laillisen itsehallintovaltansa kuntalaisten antamalla mandaatilla eli kuntalaisten valitsema luottamusmiehet ovat hoitaneet kunnan asiat ja tuoneet valtuustoissa ja lautakunnissa esille kuntalaisten lukuisat toiveet. Näin alueellinen kansanvalta on loistanut kirrkaasti kautta koko Suomen.

Tilanne alkoi kuitenkin muuttua dramaattisesti joitain vuosia sitten. Luottamusmiehet syytivät kunnan virkamiehille omaa päättäväisyytensä kuin hullu hevoselle leipää. Tämä suuri muutos ei varmastiakaan syntynyt luottamusmiesten omasta aloitteesta vaan yhä

ahneemmiksi käyneiden virkamiesten vallanhimosta. Virkamiehet perustelivat tätä tarpeella tehdä nopeita päätöksiä? ammatitaidolla?. Näin heidän mukaansa kuntien kilpailukykyä parannetaan huomattavasti.

Tulokset tästä tulivat pikaisesti näkyville. Luottamusmiesten eiarvinnut enää olla varpaillaan kuntalaisten edessä, sillä asiat kun eivät valitettavasti ole heidän vaan virkamiesten vastuulla? Virkamiehet taas eivät ole vastuussa kansalle vaan luottamusmiehille. Tämä lisäsi epädemokraattisuutta ja on tähän päivään mennessä johtanut lähes kaikissa kunnissa virkamiesten yksinvaltaan. He toimivat ilman kuntalaisten ja luottamusmiesten tahtoa - samalla tavalla kuin Venäjän keisarikunnan pajarit ennen Pietari Suurta. Kunnallinen kansanvalta on näin uhrattu

?tehokkuuden? ja ?kilpailukykyyn? altarille.

Edellä luetellut tapaukset ovat käyneet toteen myös Haapajärven kaupungissa. Kaupungin eri hallintoalojen esimiehet käyttävät erittäin suurta päättäväisyyttä, jonka valitettavasti valtuusto heille on suonut. He ovat muodostaneet kaupungin sisälle oman oligarkian, joka ulottaa lonkeronsa lähes kaikkien päähäntököntekoon. Ja tästä vallasta he todella pitävät kiinni. Lähes kaikki esitykset vallan palauttamisesta luottamusmiehille ovat päättäneet virkamiesten syyttöksiin epäluottamuksesta heitä kohtaan tai uhkauksiin erota toimistaan.

Emme tietenkään voi kiistää heidän selvää ammattitaitoaan ja tietämystään, mutta samalla meidän täytyy tehdä kovasti työtä saadaksemme luottamusmiehinä olla selvemmin mukana kunnan

asioiden hoidossa. Viime aikoina Haapajärvellä on kiistelty siitä, tuleeko luottamusmiehillä olla mahdollisuus valita mm. koulujen henkilökunta ja opettajat. Virkamiehet ovat tätä valtaa joitain vuosia käyttäneet, mutta nyt on syntynyt kuntalaisten itsensä puolelta toiveita tämän päättäväisyyden siirtämisestä takaisin ao. lautakunnalle. Tavalliset kuntalaiset ovat ymmärtäneet, etteivät virkamiehet ajattele kuntalaisten etuja, vaan pelkäävät tuloksia ja omia etujaan.

Virkamiesten vahva vastahyökkäys Haapajärvellä on saanut monet kuntalaiset tuhtuamaan. Hämmennystä on herättänyt se röyhkeys, jolla virkamiehet kohtelevat kuntalaisten itsensä valitsema kunnanvaltuutettuja ja lautakuntia. Virkamiesten kunnanvaltuutettuja kohtaan suuntaama epäluottamus on mitä

suurimmassa määrin kunnan väkään kehityksen vastaista ja johtaa lopulta vain lukkiutuneeseen tilanteeseen. Virkamiesten täytyy ymmärtää, etteivät he voi loputtomiin vastustaa kunnallista kansanvaltaa, jolla kuntia tulisi johtaa. Sillä todellinen kunnallinen kansanvalta on sitä, että kuntalaisten ja heidän valitsemana edustajajärjestönsä toimivat yhdessä ja toisiansa kuunnellen. Asioista täytyy keskustella ja asiat täytyy ratkoa yhdessä. Vain näin kunnan voivat tulevaisuudessa vastata hallituksen EU-myönnytyksen poliittikan tuomiin koviin haasteisiin.

Antti Siika-aho,
kaupunginvaltuutettu
sivistyslautakunnan jäsen
vaalitoimikunnan pj.
Haapajärvi

Georg W. Bushin linjapuheesta

Pilapiirroksessa työttömät seisovat työttömyysjonossa. Yksi käsklee levittämään sanaa, että Bush nimittää "työllisyysaarin". Halleluja, innostuu toinen. Kolmas riemastuu: "Meidän huolestumme on ohi!"

Presidentti Georg W. Bush piti kansakunnan tilaa käsittelevän linjapuheensa 2.2.2005. Linjapuhetta on luettava kuin Lutherin katekismusta. Jokainen Bushin lausuma kaippaa aina liitteeseen kohdan: "Mitä se on".

Kirjoituksessa Matti Laitinen lainaa ja kommentoi Bushin puhetta ja sitä, mikä on todellisuus Bushin puheiden takana.

Jotta ymmärtäisimme – miksi

Yhdysvallat on nykyisin maailman suurin ja teknisesti kehittynein kansantalous. Imperialismin ydinlinnake on 9,6 miljoonaa km² laajuinen ja siellä asuu tilastojen mukaan 293 miljoonaa ihmistä. Väestöstä enää ainoastaan 1,5 % edustaa Amerikan intiaaneja ja Alaskan alkuperäiskansoja. Vuonna 2004 supervallan väestön elinäänöde oli keskimäärin 77,4 vuotta. Amerikkalainen elämäntapa ja unelma vaati viisi vuotta sitten toteutuakseen 19,65 miljoonaa barmelia raakaöljyä päivittäin. Tästä tarpeestaan USA kykeni täyttämään tuolloin omalla tuotannollaan vain 41 %. Tällainen yhteiskunnallinen hyvinvoinnin epävarmuustekijä innosti 19.3.2003 maan öljy- ja aseteollisuutta ensimmäin yhdessä Irakista uusia tuotannollisia ratkaisuja.

Korkeasta tilastollisesta hyvinvointi-indikaattorista BKT/h (37 800 dollaria) huolimatta, amerikkalaisten keskuudessa vallitsee syvä eriarvoisuus. Tämä ilmenee mm. siinä, että 12 % väestöstä elää alle köyhyyserajan ja että neljännes työssäkäyvistä ihmisistä – 37 000 000 – ei kuulu sairausvakuutuksen piiriin.

USA elää velkataloudessa. Sen valtiovelka on tällä hetkellä 10 000 miljardia dollaria. Valtioiden kansainvälinen luottokelpoisuus perustuikin nykyisin vahvaan ydinasekantaaan. YK:n vuoden 2004 Inhimillisen kehityksen raportissa maa noteerattiin kahdeksannelle sijalle.

Tie ideaaliseen vapauteen

Bush: "Uuden kongressin kokoonpanu, meille kaikille on suotu suuri etuoikeus tulla valituiksi omille hallinnon haaroille. Meidän ovat asettaneet virkoihimme kansamme äänet, joita me palvelemme. Ja tänä iltana me jaamme tämän etuoikeuden vastavallittujen Afganistanin, Palestiinan, Ukrainan sekä vapaan ja

itsenäisen Irakin johtajien kanssa.

Kaksi viikkoa sitten minä seisoin Capitolin portailta ja uudistin sitoumukseni kansalle johdattaakseni heidät ideaaliseen vapauteen. Tänä iltana minä tuon julkii politiikkaa, joka edistää tätä ihannetta sekä kotona että kaikkialla maailmassa."

"Amerikan talous kasvaa nopeammin kuin minkään muun teollistuneen kansakunnan. Menneinä neljänä vuotena me hankimme verohelpotuksia kaikille tuloveron maksajille, voitimme taloustaantumaa ja avasimme uusia markkinoita ulkoilla, asetimme yritysrikollisia syytteeseen ja nostimme oimistus- ja investointilainan korkeimmalle tasolle. Ja yksistään viime vuotena USA:ssa on syntynyt 2,3 miljoonaa uutta työpaikkaa. Kun toimia tarvittiin, kongressi toimi ja kansa on kiitollinen."

"Amerikan vauraus vaatii liittovaltion hallituksen pidättymistä ruokahalunsa kasvattamiselta. Minä toivon kummatkin puolueet terveelliseksi törseämisen kurinpitoina. Tarjoan teille budjetin, joka pysyytään harkinvaraisten menojen kasvun alle inflaatiotason, tekee verohelpotukset pysyviksi ja joka pysyy uumassaan leikaten budjetialijäämän puoleen v. 2009 mennessä. Minun budjetini lakkauttaa yli 150 hallituksen tuloksetonta ohjelmaa. Periaate on selkeä: Veronmaksajan dollareita on käytettävä viisaasti tai ei ollenkaan."

Vapaata elämää velkataloudessa

Laitinen kommentoi: USA:lla on tällä hetkellä valtava vaje budjetissaan. Ennuste tämän vuoden vajeeksi on 427 miljardia dollaria. Alijäämä ohentuisi olennaisesti vetäytymällä miehitystistä maista. Budjetin loppusumma kohoaa tähtitieteelliseen 2 500 miljardiin dollariin. Supervallta ottaa päivittäin uutta velkaa kolme miljardia dollaria. 293 miljoonaisella jenkikansakunnalla on jo nyt kulutusluottovelkaa yksistään uusia kohden 30 000 dollaria. USA:n dollarin arvo suhteessa euroon on alentunut parissa vuodessa 40 %. Tämän vuoksi keskuspankit maailmalla ovat vaihtaneet valuuttavaroitaan euroiksi. Yhdysvaltojen taloutta kuormittavat itse aiheutetut sotatoimet Irakissa ja Afganistanissa sekä ulkomaisten tukikohtien ylläpiti ympäri maailmaa. Kaiken kukkuraksi aasialaiset pankit rahoittavat USA:n valloitusotia ja maan kultaahampaisten verohelpotuksia. Kuinka kauan Aasiassa mahdetaan jaksaa katsella sivusta tällaista finanssi- ja poliitiikkaa?

Lakkauttavista 150 kehitysohjelmasta 48 liittyy koulutukseen. Loput koskevat mm. julkisen junaliikenteen tukemisen lopettamista, öljylavan tutkimustyötä ja poliisi- ja poliisilaitosten palkkaamista sekä ympäristönsuojelua.

Uusi sukupolvi on valjastettava vapauden käyttöön

Bush: "Tehdäksemme taloutemme voimakkaammaksi ja dynaamisemmaksi meidän valmistettava kasvava sukupolvi täyttämään 21. vuosisadan asettamat tehtävät."

"Tehdäksemme taloutemme voimakkaammaksi ja kilpailukykyisemmäksi Amerikan on palkittava eikä rangeastava yrittäjiä ulemmistaan ja ponnistuksistaan. Pieniryitys on polku etenemiseen etenkin naisille ja vähemmistöille, joten meidän on vapautettava pieniryitykset tarpeellista säännöksistä ja suojeltava rehellisä työpaikan tarjoajia liksankokanteilta. Oikeutta vääristellään ja meidän talouttamme pädettyvät vastuuttomat luokkalait ja kiveytenkäiset asbestoosi vaatimukset."

"Saataaksemme taloutemme voimakkaammaksi ja tuottavammaksi meidän on tehtävä terveydenhuolto huokeammaksi ja perheille kattavammaksi ja suotava heille enemmän valvontaa omilla terveydellisissä päätöksissään. Minä pyydän kongressia suuntautumaan kohti sellaista perusterveydenhuolto-ohjelmaa, jossa on huomioitu terveluotot, joilla matalapalkkaiset voivat ostaa itselleen sairausvakuutuksen. Jokaiseen köyhään läiniin perustetaan yhdyskunnan terveyskeskus. Tietotekniikalla ehkäistään lääkitysvirheitä ja tarpeettomia maksuja. Pieniryityksille ja niiden työntekijöille tarvitaan yhteisiä terveyspalveluita ja laajennettuja terveysasiantuntijia ja lääketeiteellisiä vastureformia, joka pelkistää terveydenhoitotomaa ja varmistaa sen, että potilaat pääsevät lääkäriin ja että heistä huolehditaan."

Sosiaaliturvajärjestelmän romuttaminen tuon vapauden

"Yksi Amerikan tärkeimmistä instituutioista – symboli sukupolvien välisestä luottamuksesta – kaippa myös viisasta ja tehokasta uudistusta. Sosiaaliturva oli 20-vuosisadan suuri moraalinen menestykseni ja meidän on kunnioitettava sen tavoitteita uudella vuosisadalla. Järjestelmä on kuitenkin kulkemassa kohti konkurssia. Niinpä meidän on liitettävä yhteen voimistaksemme ja pelastaaksemme sosiaaliturvan."

Tänä yli 45 miljoonaa amerikkalaista nauttii sosiaaliturvaetua ja miljoonia enemmän lähestyy eläkeikää. Heille järjestelmä on taloudellisesti vahva. Minulla on viesti kaikille 55-vuotiaalle ja sitä vanhemmille amerikkalaisille. Älkää huolestuko, teidän osaltanne sosiaaliturva ei muutu mitenkään. Nuorempien työntekijöiden kohdalla sosiaaliturvassa on vakavia ongelmia, jotka pahenevat vain ajan myötä. Sosiaaliturva on luotu vuosikymmeniä sitten hyvin erilaisella aikakaudella. Tuohon aikaan ihmiset eivät eläneet yhtä kauan. Etuudet olivat paljon heikommat kuin nykyisin. Puolivuositasuista sitten yhden henkilön etuudet katettiin n. 16 henkilön työpanoksella. Yhteiskuntamme on muuttunut noista päivistä. Tämän päivän maailmassa ihmiset elävät kauemmin ja siksi he tarvitsevat etuusiaan pitempään."

"Korjattesamme sosiaaliturvaa meillä vastuu rakentaa siitä parempi nuoremmille työntekijöille. Paras keino saavuttaa tämä päämäärä on vapaaehtoinen henkilökohtainen eläkesäästötili. Idea toimii näin. Nykyisin osa ansaitusta palkasta menee tämän päivän eläkeläisten sosiaaliturvan maksamiseen. Osat työkäinen työntekijä, minä uskon, että kykenet siirtämän osan tästä rahasta omalle eläketilillesi. Näin voit rakentaa oman tulevaisuutesi pesämunaa."

Vapaus pesämunattomuuteen

Laitinen: Vuonna 1965 USA:ssa astui voimaan kaksi sosiaaliturvaa koskevaa lakia **Medicaid** ja **Medicare**. Ensimmäinen niistä säädettiin pienituloisten ihmisten lääkemaksujen korvaamista ja toinen sairausvakuutusta varten. Bushin budjetin 45 miljardin dollarin säästötoimet kohdistuvat amerikkalaisten sosiaaliseen perusturvaan koskien nimen omaan köyhien ja vammaisten ihmisten sairausvakuutusta ja lääkekorvauksia. Leikkauksen kohteina ovat myös opiskelijoiden lainat, sotatehtaan lääkäripalvelut ja maanviljelijöiden tukimaksut.

Eläkeuudistuksessa pyritään koka eläkejärjestelmän yksityistämiseen. Lähtulevaisuudessa amerikkalaisessa oimistusoikeusvaltiossa jokainen vastaa vain omasta ja perheensä sosiaaliturvasta. Eläke-etuksien säilyttäminen senioreilla ei huolestuta juurikaan Bushia, koska USA:n väestön ikäjakamaan mukaan 65-vuotiaita ja sitä vanhempia kansalaisia löytyi maasta v. 2004 vain 12,4 % väestöstä. Nykyisin väestön keski-ikä oli 36 vuotta. Toisin sanoen sosiaalietuuksien säilyminen koskettaa vain pientä osaa kansasta.

Loputtomasta sodan ja vapauden kaihosta

Bush: "Muut kansat ympäri maailmaa seisovat rinnallamme. Afganistanissa kansainväliset asevoimat auttavat turvallisuuden ylläpitämisessä. Irakin maaperällä on 28

maan sotajoukkoja. YK ja EU auttoivat vaalien järjestämisessä. NATO johtaa irakilaisien upseerien koulutamista. 60 hallitusta harjoittaa yhteistyötä Proliferation Securite Initiative:ssa paljastaakseen ja lopetukseen vaarallisten materiaalien kuljetukset. Me työskentelemme läheisessä yhteistyössä Aasian hallitusten kanssa saadaksemme Pohjois-Korean keskeyttämään ydinhankkeensa. Pakistan, Saudi-Arabia ja yhdeksän muuta maata ovat vanginneet Al Qaidan terroristeja. Seuraavana neljänä vuotena minun hallintoni jatkaa sellaisten liittoutumien rakentamista, jotka lyövät aikamme uhkia."

"USA:lla ei ole minkäänlaista oikeutta, intohimoa tai aikomusta tyrkkää omaa hallintomuotoaan kenellekään muulle. Tämä on olennainen ero USA:n ja sen vihollisten välillä. Se pyrkiä valaimaan vapauden yhteisöjä ja itsenäisiä kansoja, joissa hallituksen vastaavat kansalaisilleen ja heijastavat heidän omaa kulttuuriaan. Koska demokraatit kunnioittavat omia kansojaan ja naapureitaan, vapauden edistäminen johtaa rauhaan."

Laitinen: Maailman vapauttamiseksi ja demokratoimiseksi Bush myönsi budjetistaan Pentagonon käyttöön 420 miljardia dollaria. Tämän päälle tulevat vielä Irakin sodan ja miehityksen kulut, joita syntyy tasaisella n. 1,5 miljardin dollarin viikkovauhdilla. Lisäksi USA:ta hirtuu ns. pahan akselin valtioihin. Pahan silmä paistaa tällä kertaa etenkin Syyriaan ja Iranin suunnasta. Jos jenkkeillä ei ole aikomustakaan tyrkkää malliaan muille maille, niin miksi se ei – helvetti soikoon – pidä näppejään erossa edes naapuristaan Kuubasta?

Matti Laitinen
Lähteet: Reuters, Associated Press, NYT, White House, HeSa, CIA The World Factbook, <http://www.unet.org>, YK:n Human Development report 2004.

Oliko USA:n vaalessa vilppiä?

USA:ssa on herännyt epäilyt, oliko George W. Bushin vaalivoitto viime presidentinvaaleissa sittenkään rehellisen keinoin hankittu. Erityisesti Ohion vaalitulos, joka oli ratkaiseva vaalien kannalta, antoi aiheita epäilyihin. Kongressin edustaja John Coyners on selvittänyt tulosta ja laatinut siitä satasisuven raportin. Raportista löytyy monia kummallisuksia.

Yleensä vaalipäivänä tehdyt äänestyspaikkakyselyt, exit-pollit ovat luotettavia. Ohiossa kyselyt lupasivat Kerrylle 4,2% voittoa, mutta vaalit voitti Bush 2,5% erolla. Ohiossa, kuten monessa muussakin paikassa käytettiin äänestyskoneita, jolloin annetuista äänistä ei jää mitään todistettavaa dokumenttia myöhemmää tarkistusta varten.

Nyt kerrotaan tapauksista, että äänestäjät itse näkivät äänensä pomppaavan Bushille, vaikka ääni annettiin Kerrylle. Erällä äänestysalueella taas kävi äänestämässä 638 ihmistä, mutta tuloksissa heistä 4258 kannatti Bushia ja 260 Kerryä. Erällä äänestysalueella taas äänestysprosentti nousi niinkin korkealle kuin 124 prosenttiin.

Kummallisuus on myös, että Ohion korkein vaaliviranomainen Ken Blackwell sattuu olemaan myös Bushin vaalikampanjan varapuheenjohtaja Ohiossa. Tällainen kaksoisrooli tuskin olisi mahdollinen ainakaan Euroopassa.

USA:ssa äänestysotkut siis jatkuvat. Vaalien lopputuloksissa Bush voitti selvästi, n. 3 miljoonan äänen erolla. Mutta, kun USA sanoo olevansa "vapuden valtakunta", niin siellä taitaa vaalitulosten järjestelykin olla aika vapaata. Täytyy muistaa, että Bush oli istuva presidentti ja hänellä on ollut paremmat mahdollisuudet vaikuttaa vaalien tulokseen oman vaalikoneistonsa ja verkostojensa kautta. Kun tietää Bushin röyhkeyden, ei ole poissuljettua, että hän on käyttänyt kaikki mahdolliset keinot – myös laittomat – oman uudelleenvalintansa varmistamiseksi.

Euroopan vapauttamisesta 60 vuotta

Sota Euroopassa päättyi fasisetin Saksan ehdottomaan antautumiseen ja antautumis-asiakirjan allekirjoittamiseen Berliinissä vuonna 1945 toukokuun 9. päivän vastaisena yönä kello 00.42. Ennen tätä kauan odotettua tapahtumaa käytiin vuoden 1945 tammikuusta toukokuuhun monet toisen maailmansodan raskaimmista taisteluista, joiden toisena paljastui myös käytännössä totuus Hitlerin johtaman saksalaisen fasismin, natsismin, äärimmäisestä raa-kuudesta.

Äiti-Venäjän valtaisa patsas Stalingradissa Mamaevin kukkulalla. Juuri täällä tapahtui käänne toisessa maailmansodassa vuodenvaihteessa 1942-43, joka johti lopulta Hitlerin Saksan täydelliseen kukistamiseen keväällä 1945.

Auschwitzin tuhoamisleirin vapauttamisen muistoksi vietettiin juuri tammikuun 27. päivänä muistotilaisuutta, joka on vasta alkua kevään 1945 monien tapahtumien muistamiselle. Näissä tilaisuuksissa tullaan kunnioittamaan fasismin lyömiseen osallistuneiden sotilaiden muistoa kuten myös tarkastelemaan sodan taustalla vaikuttaneita syitä ja sen eri vaiheissa ilmenneitä poliittisia piirteitä.

Juutalaisten joukkomurhan kiistattomat todisteet

Keskitys- ja tuhoamisleirin jouduttua etenevien neuvostoliittolaisten ja brittiläis-amerikkalaisten joukkojen haltuun tulivat teollisen joukkomurhaamisen menetelmät todisteellisesti julki. Ei ollut enää mahdollista ajatella, että Saksan viholliset olisivat propagandistisista syistä sodan aikana suuresti lioitelleet jo ennen sodan puhkeamista maailmalla hyvin tunnettuja tapauksia, joissa natsipuolue oli yllyttänyt rikollisuuteen ajautunutta osaa nuorisosta ja vartuneeempiäkin saksalaisia katuväkilvään juutalaisen uskonnon harjoittajia kohtaan.

Osaavat miehet organisoijina ja tunnetut yritykset toteuttajina

Perusteellisesti organisoitu juutalaisperäisen väestön tuhoaminen eristämällä heidät ensin tarkoitukseen varautuihin kortteleihin, gettoihin, ja

sen jälkeen kuljetus tarkasti suunnitellun aikataulun mukaisesti valtaosaltaan Puolan alueelle rakennettuihin tuhoamisleireihin ei ollut enää tavallisten väkivaltarikollisten puuhastelua vaan valtiota ja suurta koneistoa johtamaan kykenevien miesten ammattityötä.

Keskitys- ja tuhoamisleirin rakentaminen taas tapahtui valtiollisina tilaustöinä saksalaisten rakennus-yhtiöiden toimesta ja eri alojen teknisten asiantuntijoiden avustuksella.

Tavallisten saksalaisten näennäinen hyväksyntä

Hitlerin puolue, NSDAP (natsional-sosialistisde deutsche arbeiterpartei), sai valtiopäivävaaleissa 1930 suuren vaalivoiton. Vuoden 1928 vaalien tulos: 2,6 % ja 12 paikkaa muuttui 1930 luvuiksi: 18,3 % ja 107 paikkaa. Edelleen natsien kannatus kasvoi 1932-vaaleissa 37 %:iin annetuista äänistä, ja NSDAP oli näin valtiopäivien suurin puolue.

Natsien vaalimenestystä ei voi ilman selitystä irrottaa syksyllä 1929 alkaneesta maailmanlaajuisesta talouskriisistä ja siitä aiheutuneesta konkurssi- ja työttömyysaalosta.

Suurten teollisuuskaupunkien ulkopuolella asuva ja perinteisiin työläisten puolueisiin ja ammattiliittoihin koskaan kuulumaton väestö menetti täysin näköalansa tulevaisuuden suhteen. Aikaisemmin sekalaisia, porvarillisia puolueita vaaleissa kannattaneet ihmiset tart-

tuivat näköalattomuudessaan natsien lupauksiin työstä ja toimeentulosta. Sama koski yhtäläillä vaikeuksiin joutuneita pienyrityksiä, ammatinharjoittajia ja suurtilojen puristuksessa pientiloililansa maataloutta harjoittajia.

Myöhemmin politiikan tutkijoiden aiheesta tekemät selvitykset osoittavat, että talouskriisi ei kuitenkaan yksinään selitä kuin osan natsien saamaa parlamentaarista kannatuksesta.

Suurteollisuuden mahtimiehet valitsivat Hitlerin

On tutkimuksen asia esittää dokumentit tarkasta ajankohdasta, jolloin saksalaisten teollisuusjätien omistajat tekivät tietoisien päätöksen rahoittaa Hitlerin puolueen toimintaa ja vaalikampanjoita.

Todennäköistä on, että tästä yhteistyöstä kertovat sopimukset ja muistiot pyrittiin sodan loppuvaiheissa hävittämään ainakin siltä osin kuin ne olivat suuryritysten arkistoissa. Niinpä todistusaineisto suurteollisuuden ja NSDAP:n yhteistyöstä koostuu merkittävältä osalta sodan jälkeen suoritetuista avainhenkilöiden kuulusteluista ja asioista tavalla tai toisella muuten tietäneiden todistajalauseunoista.

Ymmärrettävistä syistä suurille, tehdasteollisuutta harjoittaville jättikonserneille ei ollut mieluisaa nähdä työläistensä järjestäytymistä perinteisiin ammattiliittoihin ja työläisten omiin, poliittisiin järjestöihin.

Vaaraksi koettiin, että talouselämän väistyttyä työläisillä olisi entistä voimakkaammat järjestöt hallussaan, ja se yhdistyneenä laajojen porvarillisten piirien menettämään uskoon ns. vapaaseen kilpailutalouteen voisi luoda arvaamattoman sisäpoliittisen tilanteen. Suurten omaisuusosien omistajat ja muu taloudellinen eliitti pelkäsivät, että vain kymmenkunta vuotta aikaisemmin tapahtuneet kumousyritykset uusiutuvat ja tällä

kertaa saattaisivat johtaa varmempaan onnistumiseen kuin ensimmäisen maailmansodan jälkeisinä vuosina.

Hitler ja natsit näyttivät, osittain vastenmieliseksi koetusta toiminnastaan huolimatta, tarjoavan ulospääsyn Saksan ylimmälle yhteiskuntaluokalle epävarmana näyttäytyvästä tulevaisuudesta.

Hienostunut raakalaisuus

Voidaan syystä kysyä miten uuden ajan sivistyksen suurvallasta, Saksasta, tuli niin helposti moraalil ja sivistyksen takapajula. Lienee jonkinlainen tosiasia, etteivät Hitlerin valtaannostajat yleensä halunneet niitä hirmutekoja, joita natsit sitten suorittivat. Se ei kuitenkaan estänyt heitä hyödyntämästä myöhemmin täysin mitoin tuhoamisleirin yhteyteen rakennettuja työpajoja ja Saksan sodassa valloittamilla alueilla Saksan siirrettyjen orjatyöläisten työtä.

On mahdollista ajatella, ettei tulen syyttäjä ole niin kauhean syyllinen, jos tuli ennalta arvaamatta yltyikin hallitsemattomaksi roihuksi. Tässä tapauksessa ylhäiset, hienojen sukujensa ennakkoaluvoja ja rasitteita kantavat upporikkaat miehet eivät edes pelästyneet irtapäätämäänsä tulta. Roihu näytti aluksi polttavan vain naapurien taloja, ja se taas jos mikään avasi uudet näköalat omalle menestymiselle! Taloudellinen menestys ja maailman jakaminen uudelleen houkutti heitä.

Ole hiljaa tai joudut itse keskitysleiriin

Tavallisten saksalaisten mahdollisuus organisoida laajaa sisäistä vastarintaa oli menetetty jo ennen Hitlerin aseman vakiintumista. Sen jälkeen poliittisten vastustajien pidätykset, sulkemiset määräämättömäksi ajaksi ensimmäisiin keskitysleireihin ja poliisiterrori ankarin rangaistuksiin yhdistyneenä

piti natsieihin kielteisesti suhtautuneet rivikansalaiset hiljaisina.

Sodan jälkeen muiden maiden porvarillisissa lehdistössä ja kirjallisuudessa esitettiin ihmettelystä miksi saksalaiset eivät natsivallan aikana yrittäneet estää hirmutöitä. Useimmiten nämä ihmettelty ovat puhdasta hurskastelua, sillä esimerkiksi keskitysleirivankien auttaminen rangaistiin kuoleamalla ja, jos auttaja onnistuikin pakenemaan, teko kostettiin hänen perheenjäsenilleen ja sukulaisilleen.

Asiantuntemattomat huomautukset

Sama hurskastelun maku kuin edellä koskee jälkeempään lausuttuja vaatimuksia, että neuvostoliittolaisten ja brittiläis-amerikkalaisten taistelujoukkojen olisi itsensä uhrauten pitänyt auttaa natsien uhreiksi joutuneita ihmisryhmiä enemmän kuin ne sotilaalliset realiteetit huomioion ottamalla kykenivät. Nämä jalomielisiksi itsensä kokevat huomauttelijat ovat myös jälkeempään vaatineet, että muiden valtioiden olisi pitäin omista mahdollisuuksistaan piittaamatta pitänyt julistaa jo varhaisessa vaiheessa sota Saksalle ja tuhotua näin sekä itsensä että myöhemmät mahdollisuutensa todella käydä menestyksellistä sotaa natsi-Saksan sotavoimia vastaan.

Sodan julma tilinpäätös

Lähes 60 vuotta sitten päättynyt sota vaati uhrikseen kymmenien miljoonien ihmisten hengen ja vielä useamman terveyden ja hyvinvoinnin. Ehkä he kaikki ansaitsevat kyntilänsä, joka toivottavasti valaise tien sodan todellisten syyten alkulähteille. Näiden syiden etsimisessä on meille tässä ajassa eläville tarjolla haaste, jonka vastaanottaessamme teemme sodassa menetyneille suurempaa kunniaa kuin keskitysleireihin ja poliisiterrori koskaan muuten voimme!

Timo Nieminen

II maailmansodan suurimmat ilmpommituksien siviiliuhrit

Tänä vuonna tulee kuluneeksi 60-vuotista toisen maailmansodan päättymisestä. Sodassa sai surmansa kymmeniä miljoonia siviiliuhreja. Edelleenkin olisi syytä keskustella, miksi kaikki nuo varsinkin sodan loppuvaiheessa tehdyt suuret ilmpommitukset tehtiin.

Näissä ilmpommituksissa sai surmansa satoja tuhansia, ellei miljoonia siviiliuhreja. Tässä erilaisista tilastoista ja lähteistä kerättyä tilastotietoa kaupunkien pommituksien siviili uhreista:

Hampurin palopommitus 24.7.-2.8.1943. Palopommituksen teki Englannin ilmavoimat. Siviiliuhreja lasketaan olevan noin 44 000 kuollutta.

Darmstadtin palopommitus 11.9.1944. Palopommituksen tekivät Englannin ja Yhdysvaltain ilmavoimat yhteistyössä. Siviiliuhreja lasketaan olevan noin 11 000 kuollutta.

Dresdenin palopommitus 13.-14.2.1945. Palopommituksen tekivät Englannin ja Yhdysvaltain ilmavoimat yhteistyössä. Siviiliuhreja lasketaan olevan noin 250.000 kuollutta.

Tokion palopommitus 9.-10.3.1945. Palopommituksen teki Yhdysvaltain ilmavoimat. Siviiliuhreja lasketaan olevan noin 83.000

kuollutta.

Hiroshiman atomipommi 6.8.1945. Yhdysvaltain ilmavoimien pommitus pudotti atomipommin. Siviiliuhreja lasketaan olevan noin 78 000 kuollutta.

Nagasakin atomipommi 9.8.1945. Yhdysvaltain ilmavoimien pommitus pudotti atomipommin. Siviiliuhreja lasketaan olevan noin 40 000 kuollutta.

Mainittakoon vertailun vuoksi, että pommituksissa kuolleiden

englantilaisien siviilien määrä toisen maailmansodan aikana oli 60.595 kuollutta. Pommitukset olivat raskaimmillaan vuoden 1940 aikana, mutta aivan sodan loppuun asti Saksa kohdisti Lontooseen kehittämänsä uuden aseensa, V2-ohjuksen ilmaiskuja.

Edellä olevassa synkässä tilastossa on vain suurimmat ilmpommitukset.

Timo Kangasmaa

Dresdenin keskusta tuhoutui helmikuun 13.-14.2.1945 USA:n ja brittien pommituksissa täydellisesti. Siviiliuhreja 200.000.

Neuvostoliiton merkitys ihmiskunnalle

Imperialistit sytyttivät kansalais sodan

Neuvostovalta oli tekemässä ensimmäisiä päätöksiään talouden ja politiikan alueella kun Saksalais-Itävaltalaiset joukot aseleposopimuksista huolimatta helmikuussa 1918 miehittivät mm. suuren osan Valko-Venäjää, Ukrainaa ja uhkasivat Pietaria. Nuori Puna-armeija pyysytti vihollisen hyökkäyksen Pietariin 23.2.1918. Siitä päivästä tuli puna-armeijan syntymäpäivä.

Neuvostovalta joutui solmimaan Brestin rauhauksen 3.3.1918, ja Saksalaiset jäivät valloittamilleen alueille. Keväällä ja kesällä 1918 puolestaan Entente-valtioiden joukot nousivat maihin pohjoisessa, idässä ja etelässä aloittaen etenemisen maan sisäosien tsaarinen kenraalien johtamien valkokaartilaisien kanssa. Kesällä 1918 oli 3/4 maasta miehittäjien ja vastavalkolankunnekoostellisten hallussa.

Kommunistinen puolue organisoisi puolustuksen ja sotilaskoulutuksen. Siirryttiin yleiseen asevelvollisuuteen ja muodostettiin työläisten ja talonpoikain puolustusneuvosto. Puna-armeijan vahvuus lähenteli miljoonaa. Syyskesällä luotiin itäinen-, eteläinen- ja pohjoinen rintama ja puna-armeija saavutti vihollisesta ensimmäiset voittonsa vapauttaen alueita kaikilla kolmella rintamalla.

Samaan aikaan maailmansota päättyi Saksan tappioon. Brestin rauhansopimus mitätöitiin ja puna-armeija vapautti saksalaisten hallitsemat alueet. Mutta tämän jälkeen Entente-valloit voimistivat interventiotaan, tulivat Ukrainaan ja Taka-Kaukasiaan saksalaisten tilalle ja lähettivät lisää joukkoja Jäämerelle, kauko-itään, Mustalle merelle sekä Itämerelle. Joulukuussa 1918 Kolt-sakin valkoarmeija aloitti itäisellä rintamalla hyökkäyksen pyrkiin yhtymään Arkanangelin suunnalta hyökkäävien maahanunkeutujien kanssa tarkoituksenaan suunnata isku Moskovaan. Mutta vuoden 1919 alussa puna-armeija torjui Kolt-sakin joukot Permin seudulla.

Ententen kolme sotaretkeä ja neuvostovalta voitto

Entente-valloit organisoiivat vuosina 1919-20 kolme sotaretkeä. Idässä varustettiin uudelleen Kolt-sakin (550.000 miestä) armeija. Etelästä käsin organisoitiin Denikinin armeija (100.000 miestä) ja Baltian suunnasta Judeninin armeija. Keväällä Kolt-sakin joukot yhdessä Ententen kanssa aloittivat hyökkäyksen vallaten Uralin alueen pyrkiin yhdistymään Volgan suunnalla majallevien Denikinin joukkojen kanssa. Rintama venyi 2000 km mittaiseksi.

Vaaran hetkellä talonpojat alkivat liittyä puolueeseen. Puolue, nuori-sotiolit ja ammatillit suorittivat jäsentensä mobilisoinnin yhteensä 110.000 sotilasta. Neuvostovalta voitti kesken syntyneen sotilaspoliittisen liiton 1.6.1919.

Leninin johtama puolustusneuvosto ja puolueen keskuskomitea järjestivät vihollisen lyömiseksi suunnatun toiminnan. Keväällä 1919 itärintaman eteläinen ryhmä löi Kolt-sakin pääjoukot ja sen seurauksena Uralin alue ja Länsi-Siperia vapautettiin. Kolt-sakin armeija kärsi lopullisen tappion v. 1919 lopulla. Suomalaiset valkokaartit ja Judeninin armeija torjuttin elokuussa.

Tässä vaiheessa Neuvostovaltan avuksi tuli USA:ssa työläisten "Kädet irti Neuvosto-Venäjältä"

Lokakuun vallankumous v. 1917 muutti maailman perusteellisesti. Kapitalismi oli saanut kilpailijan, sosialismin. Niin suuri oli kapitalistin pelko, että se näki välttämättömäksi kerätä interventiojoukkoja kapitalistien ja tilanherrojen tueksi. On kerrottava totuus Neuvostoliitosta, koska historiansa aikana maa saavutti kaikkialla maailmassa vaikuttavan voiman. Omi tapana sanoa, että siellä, missä työläiset ja kapitalistit istuivat yhdessä neuvotelupöytään, istui siihen myös kolmas näkymätön neuvottelija, Neuvostoliitto. Sosialismi muodosti perustan, jonka turvin siirtomaiden kansat vapautuivat siirtomaisännistään ja teollistuneiden kapitalistimaiden työväenluokka loi oman hyvinvointivaltionsa. Neuvostoliitosta tulee kertoa, koska kesällä 1920 vuotta siitä, kun Puna-armeija tuhosi maailmanvalloituksen pyrkiin kapitalistisen historian ja vapautti ihmiskunnan fasismista.

Esittelemme lehdessämme Neuvostoliiton historiaa useammassa peräkkäisessä lehdessämme. Tässä numerossa aiheena on Neuvostoliiton alkuvaiheita.

Kansalais sodan jälkeen Neuvostovalta 25 miljoonaa pientilaa elivät luontaistaloudessa, eivätkä kyenneet tuottamaan viljaa markkinoille. Kulakit taas eivät neuvostovalle viljaa myyneet. Tämän vuoksi oli välttämätöntä suuntautua tuotannon nostamiseksi kollektiivitilojen muodostamiseen. Tuotanto kohosi ja aikaisemmin takapajuinen maatalous sai käyttöönsä 120.000 traktoria.

liike. Imperialistit olivat pakotettuja vetämään joukkojaan pois Venäjältä. Sotaa jatkettiin antamalla valkokenraaleille massiivista materiaalista apua.

Toinen Ententen sotaretkeä perustui etelässä majailevan Denikinin armeijan tukemiseen. Sen Moskovaan suuntautuva hyökkäys alkoi 3.7.1919. Rintama ulottui Dnepriltä Volgalle. Denikinin armeija tukivat Puolan tilanherrojen armeija lännessä ja Judeninin armeija luoteessa. Hyökkääjät saavuttivat menestystä. Etelärintama sai miehistötäydennyksen n. 70.000 sotilasta ja siitä erotettiin erikseen kaakkosrintama. Kahden rintaman hyökkäys Denikinin armeijaa vastaan alkoi 11.10.1919 ja valkokaartilaiset kärsivät Voronetsin ja Orelin luona rätiskeävän tappion. Budjonnyin johtama ratsuväkiermeija tuhosi lopullisesti Denikinin armeijan v. 1920 alussa Etelä-Ukrainassa. Marraskuussa 1919 murskattiin Judeninin armeija Pietarin lähistöllä ja vuoden 1920 alussa voittiin valkokaartilaisjoukot lopullisesti Pohjois-Venäjällä sekä vallattiin Arhangel ja Muurmansk.

Ententen kolmannen sotaretken runkona olivat Krimillä majaileva kenraali Wrangelin armeija ja tilanherrojen Puolan armeija, jotka tunkeutuivat keväällä 1920 Valko-Venäjälle ja Ukrainaan. Mutta nyt Neuvostomaan puolustuskeskiin saatiin apua muilta rintamilta ja kesä-heinäkuussa muodostetun länsirintaman joukot vapautuivat Ukrainan ja Valko-Venäjän. Lokakuussa punainen armeijan joukot tuhosivat Kenraali Wrangelin armeijan Krimillä. Vuoden 1920 loppuun mennessä hyökkääjien perusvoimat oli tuhoutu. Vuoden 1922 alkuperäin valkokuomalaiset häädettiin lopullisesti Karjalasta. Kansalais sodan viimeiset taistelut käytiin, kun vihollisen viimeinen linnake Vladivostok vapautettiin 25.10.1922.

Kansalais sota ja ulkomaisten

interventio oli aiheuttanut mittavaa vahingon ja riistänyt yli 7 miljoonan neuvostomaan ihmisen hengen. Vasta nyt uusi Neuvostomaa oli valmis aloittamaan rauhanomaisen rakennustyön sosialismin kehittämiseksi.

Mitä merkitys voitto kansalais sodassa?

Voitolla oli neuvostovalle sekä koko maailman työväenluokalle suuri merkitys. Yhteisessä taistelussa ulkoista maahanunkeutujaa vastaan laskettiin perusta Neuvostoliiton muodostamiselle. Kommunistisen puolueen jäsenmäärä kasvoi ja luotiin puna-armeija nopeutetussa tahdissa. Kun v. 1918 puna-armeijassa oli 30.000 puolueen jäsentä, niin v. 1920 alku puolella heitä oli jo 300.000. Puolueeseen tulivat työläiset, talonpojat ja vanhan armeijan sotilaat.

Neuvostovaltio organisoitiin yhdeksi suureksi taisteluleiriksi. Tämä asetti uuden neuvostovaltion yhtenäisyyden ja valtiollisen organisoituvuuden koetukselle. Neuvostovalta kesti tämän vahvista samalla asemaansa.

Kansainvälinen luokkataistelu ja työläisten solidaarisuus saivat uuden asteen. "Kädet irti Venäjältä" kampanja oli yhteistä maailmanlaajuisia luokkataistelua, joka pakotti imperialisteja irtaantumaan interventiosodasta.

Sotakommunismi ja uusi talouspolitiikka

Kaikki voimat oli keskitettävä vihollisen torjuntaan. Talouden alalla suoritettiin uudelleenjärjestely, jota sanottiin sotakommunismiksi. Perustettiin kansantalouden elimiä, joilla oli laajat oikeudet rintaman varustamisen vuoksi. Taisteluihin rintaman puolesta keskitettiin koko teollisuus ja kansantalous. Kansallistettiin kaikki suuret ja pienet teollisuuslaitokset ja tavaranvaihto oli kielletty. Kaikki työssäkäijät saivat samansuuruisen erän elintarvikkeita ja vaatteita kortilla. Maanjeljiöiden tuli luo-

uttaa käytännössä ilmaiseksi kaikki ylimääräiset elintarvikkeet. Lenin painotti, että tämä epänormaali sotakommunismin aika voi olla vain väliaikainen. Tämä vaihe koetelti työläisten ja talonpoikain liittoa.

Sota heikensi teollisuutta. Kun v. 1913 suurteollisuuden palveluksessa oli 2,6 miljoonaa työläistä, oli luku v. 1921 vain 1,2 miljoonaa. Tämä epäsuhte oli selkeä uhka proletariaatin diktatuurin luokkapohjalle. Sodan oloissa talonpojat ymmärsivät pakkoluovuutuksen, mutta ei enää sodan jälkeen.

Tiedettiin että siirtyminen kapitalismista sosialismin tarvitsee siirtymä-aikan, jonka pituus määräytyy kunkin valtion olosuhteiden perusteella ja Neuvostomaassa toimi useita erilaisia talusmuotoja. Tämän vuoksi Venäjän Kommunistisen puolueen 10. edustajakokous teki maaliskuussa 1921 päätöksen siirtymisestä uuteen talouspolitiikkaan (NEP). Säädettiin lakeja joiden perusteella mm. elintarvikkeiden luovutusvelvollisuus muutettiin luontaisveroksi, jolle määrättiin yläraja. Hyväksyttiin asetukset vapaan tavaranvaihdon ja rahatalouden sallimisesta sekä suotiin ulkomaisille yrityksille oikeus toimia neuvostomaassa. Kapitalistiset ainekset lisääntyivät yhteiskunnassa, mutta valtiovalta ja kaikki kansantalouden avainasetmat pidettiin neuvostovaltion käsissä.

Siirtymävaiheen muotona NEP-politiikka oli välttämätön. NEP-politiikka toteutettiin kunnes sosialistisesta talousmuodosta tuli valitseva vuosin 1936-37 saakka.

Goelro ja jälle rakentaminen

Neuvostovalta torjui vihollisen, mutta v. 1920 teollisuustuotanto oli vain n. 13,8 % sotaa (v. 1913) edeltävästä tasosta. Sota ei ollut vielä kunnolla päättynyt, kun joulukuun lopulla 1920 neuvostojen yleisväen edustajakokous käsitteli maan jälle rakentamista ja sähköistämistä suunnitelmaa (GOELRO). Lenin

totesi: "Kommunismi on sama, kuin koko maan sähköistäminen". Goelro oli tärkein osa jälle rakentamista ja se edellytti 30 yhteisteholtaan 1,5 miljoonaa kw kehittävän höyry- ja vesivoimalaitoksen voimalaitosten rakentamista 10-15 vuoden aikana. Teollisuustuotannon tuli nousta 80-100 % sodanedelliseen tasoon verrattuna.

Tämä jälle rakennus- ja sähköistämisen suunnitelma oli ensimmäinen neuvostovaltion pitkän tähtäimen ajankuvake teknikkaan perustuva kansantalouden kehittämis-ohjelma. Uuden talouspolitiikan ansiosta v. 1921 teollisuustuotanto saavutti 31 % sotaa edeltävästä tasosta. GOELRO:n toteuttaminen alkoi v. 1921-22, kun alettiin rakentaa mm. Volhovin, Balahnan, Saturan ja Stretovkan voimalaitoksia.

Vuosi 1922 muodostui ylimenokaudeksi ja neuvostovalta sai lujan oteen maan kehittämisestä. Jälle rakennuskauden lopulla v. 1926 maan kansantalous ja ihmisten toimeentulo ylittivät sotaa edeltävän tason ja GOELRO suunnitelma eteni menestyksellisesti. Saatui valmiiksi mm. Saturan, Taskentin, ja Jerevanin voimalaitokset ja alettiin rakentaa mm. Dneprin voimalaitosta.

Vallankumouksen 10-vuotispäivänä Neuvostoliitossa oli tuotettu ensimmäiset kotimaiset traktorit, kuorma-autot, hyökkäysvaunut ja lentokoneet. Maan sähkövoiman tuotanto ylitti 2,5 kertaisesti vallankumousta edeltäneen Venäjän ja teollisuuden osuus kansantalosta kohosi 42 prosenttiin.

Ensimmäinen viisivuotiskausi ja maatalouden kollektivisoinnin

NKP:n 15. edustajakokous määritteli joulukuussa 1927 I. viisivuotissuunnitelman yleiset ohjeet. Samaan aikaan teollisuustuotanto saavutti v. 1928 jo 132 % vuoden 1913 tasosta. Myös maatalous tuotanto saavutti sotaa edeltävän tason.

Yksityistalous oli maataloudessa vielä vallitseva talousmuoto ja 25 miljoonaa pientilaa eivät kyenneet myymään viljaa markkinoille. Kulakit taas kieltäytyivät myymästä ja markkinoille tulevan viljan määrä oli vain 1/4 sotaa edeltävästä tasosta. Oli tullu tilanteseen, jossa sosialistinen teollistaminen ei voinut kehittyä yksityistalouden perustuvan maatalouden pohjalta. Siksi NKP:n 15. edustajakokous otti suunnan maatalouden kollektivisointiin.

Neuvostojen viides edustajakokous hyväksyi ensimmäisen viisivuotissuunnitelman v. 1929. Sen mukaan koko teollisuustuotannon tuli lisääntyä 1,5 kertaiseksi ja koneenrakennustuotannon 3,5 kertaiseksi ja sähköntuotannon 4 kertaiseksi.

Suurta huomiota kiinnitettiin neuvosto- ja kollektiivitilojen pohjalta tapahtuvaan maatalouden kehittämiseen. Viisivuotissuunnitelmaa vauhdittamaan syntyi iskuri-työläisten liike. Rakennettiin mm. Dneprin vesivoimalaitosta, Rostovin maatalouskonehätästa, Moskovan ja Gorkin autotehtaita, Uralin koneenrakennustehtasta ja paljon muita. Vuonna 1929 alkoi kollektiivitalousien perustaminen. Pientalonpoikaiston ohella kollektiivien liittyivät myös keskivarakkaat talonpojat. Neuvosto- ja kollektiivitalousien yhteyteen perustettiin ensimmäiset kone- ja traktori asemat. Samana vuonna kollektiivitalot tuot-

Ennen vallankumousta Venäjällä ei ollut omaa autoteollisuutta. V. 1924 Moskovan myöhemmin Lihatsheville omistettussa autotehtaassa valmistettiin ensimmäiset kuorma-autot. Kuvassa tehtaan kokoonpanolinja.

tivat jo markkinoille viljaa huomattavasti kulakkitalouksia enemmän. Tammikuussa 1930 kollektiivitalouksiin kuului jo 5 miljoonaa taloutta (22 % kaikista talouksista). Vuonna 1930 sosialistinen sektori oli saanut valta-aseman kansantaloudessa ja teollisuuden osuus kokonaistuotannosta ylitti 53 %.

Kesällä 1930 valmistui Turkestanin-Siperian rata ja käynnistyi Volgogradin 40.000 traktorin vuodessa tuottava tehdas, sekä Rostovin maatalouskone tehdas, joka tuotti mm. 24-rivisiä traktorilylvö-koneita.

Työläisten keskuudessa syntyi liike "Viisivuotissuunnitelma neljässä vuodessa". Ensimmäinen viisivuotissuunnitelma toteutettiin vuoden 1933 alkuun mennessä. Oli pantu käyntiin 1500 uusimalla koneistolla varustettua tuotantolaitosta. Uusina teollisuuden lajeina oli synnytetty traktori-, auto-, lentokone-, työstökone-, raskas koneenrakennus-, maatalouskone-, rauta- ja teräs- sekä kemianteollisuus. Useita uusia teollisuuskeskuksia oli synnytetty ja ennen kaikkea GOELRO-suunnitelma oli ylitetty huomattavasti. Työläisten määrä oli noussut lähes kaksinkertaiseksi 22,6 miljoonaan. Maataloudessa oli kollektivisoinnin piirissä 61,5 % talouksista ja 77,7 % viljelysmaasta. Ennen takapajuinen maatalous sai käyttöönsä 121000 traktoria ja lukemattoman määrän maatalouskoneita.

Sosialismin vastavoimat heräävät

Maatalouden kollektivisointi oli tuntematon ja vaikea tehtävä. Jotkut paikalliset viranomaiset syyllistyivät kollektivisoinnin kiirehtimiseksi puolueen ohjeiden vastaisiin laito-muksiin. Syntyneitä vastarintaa käyttivät kulakit hyväkseen. NK:n

keskuskomitea teki 14.3.1930 päätöksen näiden virheiden korjaamisesta. Todettiin, että "vasemistolaisella äkkijyrkkydellä ei ole mitään tekemistä puoluelinjan kanssa". Kollektivisointi jatkui menestyksellisesti. Sosialismin voitot maataloudessa ja teollisuudessa johtivat vastavallankumouksellisten vastahyökkäykseen. Kulakkien, entisten teollisuuskapitalistien, "nepmannien" ja ulkovaltojen yhteistyöllä syntyi voimakasta tuhoalois-toimintaa. Vastavoimat soluttautuivat kollektiivitalouksiin ja teollisuusval-takoihin yrittäen sisältä käsin murtaa niiden toimintaa.

Tammikuussa 1933 NK:n keskuskomitea teki päätöksen poliitisten osastojen muodostamisesta kone- ja traktoriasemien yhteyteen ja maaseudulle lähetettiin näiden osastojen yhteyteen puoluetuotontekijöitä. Vastustajia oli kaikkialla ja heitä vastaan käytiin ankaraa taistelua.

Neuvostoliiton ulkopoliittinen merkitys oli kasvanut ja maa oli solminut diplomaattiset suhteet ja hyökkäämättömyyssopimuksia useiden valtojen kanssa. Kapitalistista maailmaa koetteli 30-luvun alussa voimakas talouskriisi ja työttömyys.

Imperialistivallat ja sisäiset vastavoimat eivät tässä tilanteessa katso-neet suopeasti Neuvostoliiton etene-mistä. Pääomapiirit suuntautuivat maailman uudelleenjakoon. Japani hyökkäsi 1931 Mantsuriaan. Saksassa fasisit nousivat valtaan tammikuussa 1933 ja aloittivat amerikalaisen pääoman turvin uuden varustautumisen. Neuvostoliitossa valmistauduttiin toiseen viisivuotis-kauteen, kun oli jo tiedossa, että Saksa liittolaisineen suuntautu oman ristirekensä Neuvostoliittoa vastaan.

Heikki Männikkö

Sosialismin puolesta – valkoista terrorismia ja fasismia vastaan

Riippumaton kolumnisti Olli Kivinen (HS 1.2.05) kirjoitti hänelle ja muillekin äärioikeistolaisille tyypillistä ällöttävän hajuista potaskaa. Hän sanoo, että "Stalin oli ihmisten tappamisessa Hitleriä pahempi peto." ja että kommunistin Mustan kirjan mukaan se johti 70 miljoonan ihmisen tuhoon.

Jos äärioikeistolla tai sen kaikenkarvaisella perässähihtäjillä olisi vähänkin häpyä, he yrittäisivät edes jotenkin koristella puheitaan. Mutta kun häpy puuttuu, otetaan oppia Hitleristä – suuri valhe on pientä uskot-tavampi.

Stalin oli sosialismin rakennustyön johdossa yli kaksikymmentä vuotta. Toisen maailmansodan aikana hän oli myös neuvostoarmeijan ylipäällikkö. Stalinilla oli siis samaan aikaan kaksi uskomattoman raskasta tehtävää. Yhtä suurta yhden hengen vastuuta maailmahistoria ei tene. Sen hän kesti kunnialla. Stalinin kuollessa 1953 alie-hittynyt maatalousmaa oli muut-tunut nykyaikaiseksi teollisuus-valtioksi ja talousmahdiksi. Stalinin johdolla myös kapitalistisen Saksan ja Hitlerin johtamat fasis-tiset armeijat kokivat perusteellisen tappion. Neuvostoliitto kasvoi atomiaseet hallitsevaksi sotilaalliseksi mahdiksi. Tätä kehitystä kukaan ei pysty kiistä-mään.

Neuvostoliiton kehittyminen suurvalaksi ei ollut sisäpoliittisesti helppo tehtävä. Vallankumouksen jälkeen 14 kapitalistista maata suoritti Venäjälle intervention, joka epäonnistui. Samaan aikaan tsarin valkoiset armeijat aloittivat vastavallankumouksen, raskaan sisällissodan. Se päättyi valkoisten tappioon. Tappio ei merkinnyt, että jokainen "valkoinen" olisi menettänyt henkensä tai että kaikki suurmaanomistajat, kapitalistit ja tsaristien kannattajat olisivat haituneet savuna ilmaan. Vain todella äveriäät häipyivät maasta, mutta useimmat jäivät

taistelemaan uutta järjestystä vastaan.

Sosialismin rakentaminen oli jatkuvaa sotaa vanhan kapitalistisen jopa tsaristisen järjestelmän maan alla olevien miljoonien kannattajien, terroristien kanssa. Stalinin aikana tässä sodassa hävisivät valkoiset terroristit. Se vaati valtavia määriä pidätyksiä, tuomioita ja vangitsemisia. Monet vangituista olivat viattomia, sosialismin vihollisten taitavasti (osaamista heillä riitti!) rakennettujen provokaatioiden uhreja.

Näistä vangituista runonlaulajat ovat tehneet Nobelpalkintoihin saakka yltäneitä tarinoita. Entä paljonko oli näitä "vankileirien saaristoon" teljettyjä?

Erkki Vettenniemi kertoo kirjassaan "Punaisen terrorin todistajat", että vuonna 1930 Neuvostoliitossa oli – 610 vankia jokaista sataatuhatta asukasta kohden. Tämän kirjan puolestella Jukka Rislakki arvele-taan sanoo (HS 19.5.2004): "Ehkä terrorin voi käsittää näinkin laajasti, siis mukaan lukien pakko-työleirijärjestelmä. Leirivankien määrä olisi tämän kirjoittajan mukaan – nähdäkseni ilman lähde-viittettä – miljoonan...".

Vertailun vuoksi voi katsoa tilannetta vapauden etu-vartiossa Yhdysvalloissa. Norjalaisen tutkijan Nils Cristien teoksen "Kohti vankileirien saaristoa?" (Tampere 1993) mukaan Yhdysvalloissa oli vuonna 1993 vankeja 532 sataatuhatta asukasta kohden ja luku on kasvussa. Näin vapauden ihmemaassa vankiluku oli lähes 1,5 miljoonaa. Ero 1930-luvun NL:n ja tämän päivän USA:n välillä on olematon!

Sosialismin vastustajien ja vanhan vallan palauttamista havittelevien sota vaati tuhansien ja taas tuhansien kaatumisen – teloituksen. Siinä moni menetti henkensä myös syyttömänä, vastavallankumouksellisten pro-

vokaatioiden uhriina, mutta oliko uhreja 70 miljoonaa?

Neuvosto-Venäjän vuoden 1920 väkiluku oli 139,4 miljoonaa. Vuonna 1970 se oli 239,9 miljoonaa. Kasvu oli keskiäärin 1,4 prosenttia vuodessa. Kun tähän aikaan sisältyy toisaalta 2. maailmansodan henkilötapot (kuolleet sotilaita, siviilit ja lisääntymiskyvyn menettäneet) ja toisaalta uusien valtioiden liittyminen Neuvostoliittoon, niin sodan aiheuttama väestön nettotappio on vähintään 25 miljoonaa. Jos tämä valtaosin lisääntymiskykyinen joukko lisätään vain yksinkertaisesti (ilman lisääntymistä), niin väestön vuotuinen keskikasvu oli vähintään 1,81 prosenttia. Yhdysvalloissa, kun myös tässä maahanmuuttajat otetaan huomioon niin, vastaava keskikasvu oli 1,73 prosenttia. Jos NL:ssa olisi tapettu miljoonia ihmisiä, niin USA:ssa olisi tapettu paljon, paljon enemmän!

Stalinin petomaisuuden ja koko stalinismin ovat keksineet NKP:hen pesiytyneet ihmiset, joiden porvarillista nahkaa peitti sosialismin viitta. Nahkansa piilottaneet kansan ja sosialismin viholliset kaappasivat NKP:ssä vallan Hrushtševin johdolla. Hrushtšev syytti Stalinia rikolliseksi ja hänen politiikkaansa stalinismiksi. Siihen saakka Stalin oli ollut neuvostokansan idoli, isä aurinkoinen, siksi Stalinin nimitäminen tyranniksi ja roistoksi, katkaisi neuvostoihmisten henkisen selkärangan. NKP menetti uskottavuutensa. Siitä alkoi Neuvostoliiton alasajo, joka saatettiin loppuun 1990.

Neuvostoliitto hajotettiin presidenttien Jeltsinin (Venäjä), Kutschman (Ukraina) ja Lukashenko (Valko-Venäjän) sopimuksella ja neuvostoparlamenti hajotettiin tykeillä. Silloin Venäjän väkiluku oli 170 miljoonaa. Venäläisten (mm V. Fjodorov) mukaan siirtyminen kapitalismiin on 1990-luvulla vaatinut 25-30 miljoonan ihmisen ennen-aikaisen kuoleman ja väkiluku on supistunut 145-140 miljoonaan. Supistuminen jatkuu.

Yksin kapitalististen valtioiden aloittamat ensimmäisen ja toisen maailmansodan henkilötapot olivat yli 70 miljoonaa. Muista kapitalismin olemassaolon, viimeisen kolmansadan vuoden aikana käytyjen sotien, työttömyyden, köyhyyden, nälän ja yleisen puutteen kuolonuhrien määrä nousee satoihin miljooniin. Siinä on kapitalismin historian Sysimusta Kirja!

Kai Konturi

Goelro-suunnitelman toteuttaminen alkoi v. 1921 ja vallankumouksen 10-vuotispäivänä sähkön tuotanto ylitti 2,5 kertaisesti vallankumousta edeltäneen tason. 1-viisivuotiskauden jälkeen Goelro-suunnitelma oli runsaasti ylittynyt. Kuvassa Kiovan vesivoimalan patotyömaa Dnjeprillä.

Tsunamin jälkeen

Maailman havahdutti ja järkytti perinpohjin Tapaninpäivänä 26.12.2004 aamuyöllä Kaakkois-Aasiassa tapahtunut luonnonkatastrofi. Ensien merenpohjaa myllersi Sumatran saaren pohjoiskärjen länsipuolella yksi vuosikymmeniin suurimmista maanjäristyksistä, voimakkuudeltaan 9.0 Richterin asteikolla. Maanjäristys purki aikojen kuluessa mannerlaattoihin kasautuneen jännityksen ja siirsi mannerlaattoja niin, että Sumatran saaren pohjoiskärkikin siirtyi samassa rytkäksässä 36 metriä länteen.

Tappava hyökyaalto, tsunami saapuu

Maanjäristys sinänsä ei tappanut ihmisiä, mutta sen seurauksena syntynyt hyökyaalto, tsunami, tappoi. Valtava hyökyaalto iski kaikkialle Intian valtameren rannikoille, pahiten Indonesiaan, Sri Lankaan ja Thaimaahan. Aluksi puhuttiin muutamasta tuhannesta uhrista, mutta jo aivan pian tiedettiin, että uhreja on paljon enemmän. Tämän hetken tietojen mukaan tsunamin uhreja on jo 296.000. Heistä valtaosa, yli 240.000 Indonesiasta.

Maailmaa luonnonkatastrofi ei ehkä olisi hetkauttanut juuri ollenkaan, jollei uhrien joukossa olisi ollut tuhansia länsimaalaisia turisteja Thaimaassa ja Sri Lankassa. Tämä teki katastrofista maailmanlaajuisen. Suomalaisiakin turisteja tsunami-alueella oli kolmen tuhatta vietännässä joulua ja uutta vuotta. Heistä

menetyneitä ja kadonneita on yht. 177.

Intian valtameren tsunamin tuhoja olisi oleellisesti kyetty pienentämään, jos alueelle olisi rakennettu hyökyaalloista varoittava järjestelmä. Sellainen varoitusjärjestelmä on rakennettu Tyynele valtamerelle, koska USA haluaa varoittaa omia alueitaan Havaijilla ja USA:n länsirannikolla. Varoituspoijuja tarvitaan Intian valtamerelle parisensikymmentä. Yhden poijun hinta on n. 250.000 dollaria, joten koko järjestelmän rakentamisen hinta on jotakin 5-8 miljoonan dollarin luokkaa. Tämä on hyvin halpa hinta verrattuna vaikkapa maailmassa vuosittain asevarusteluun käytettävään hintaan. USA:n asevarustelumenot ovat puolet koko maailman asevarustelumenosta, vuosittain n. 420 miljardia dollaria.

tain n. 420 miljardia dollaria.

Nyt USA:n Havaijilla oleva tsunamin varoitusjärjestelmä havaitsi tsunamin vaaran ja varoitti siitä, mutta vain omaa laivastotukikohtaansa Intian valtamerellä, Diego Garciaa. Muuallakin varoitus ei sitten edennytäkään. Indonesiaan hyökyaalto iski 10 – 15 minuuttia maanjäristyksestä. Sinne varoitusta tuskin olisi ehditty välittää millään tekniikalla. Sen sijaan Sri Lankaan, jossa uhreja oli n. 30.000, tuhoisa aalto tuli nelisen tuntia maanjäristyksestä, lähes neljä tuntia siitä, kun aalto iski Indonesiaan ja kolmisen tuntia siitä, kun aalto aiheutti tuhojaan Thaimaassa. Jokainen uhri Sri Lankassa oli turha, koska tässä ajassa olisi voitu helposti tehdä mitä tahansa saaren asukkaiden varoittamiseksi tulevasta tuhoisasta aallosta.

Suomen viranomaisten toimintaa tsunamin yhteydessä voidaan ja pitää arvostella, vaikka ulkoministeriön paremmalla toiminnalla tuskin olisi pelastettukaan yhtään ihmishenkeä. Ulkoministeriö seurasi alussa huonosti tapahtumaa. Ei se ollut varautunut tällaiseen katastrofiin. Sitä paitsi kaikki olivat joulun viettossa. Mikään ei saanut häiritä kinkun sulattelua. Kuitenkin maailmalta saatiin jo muutamia tunteja tsunamin jälkeen tietoa internetin sekä muiden maiden lehdistön ja TV:n kautta, että kyse oli suuresta katastrofista.

Maapallon lähiavaruus on täynnään kaikenlaisia tiedustelusatelliitteja. Niistä olisi heti nähty tuhon suuruus. Samoin tiedettiin, että Intian valtameren turistikohteissa oli joulua viettämässä tuhansittain suomalaisia. Hälytyskellojen olisi pitänyt soida viimeistään 6-7 tuntia tapahtuneesta. Reilun vuorokauden jälkeen ulkoministeriö sitten reagoikin, se lisäsi puhelinpäivystystä kolmesta puhelimesta viiteen! Kuitenkin päivystyksen puhelimene sovitettiin 70.000 puhelua, joista vain aivan pieni murto-osa pääsi perille. Ja kun sitten tiedotettiin, sanottiin kaikkien suomalaisten turistien olevan turvassa, vaikka parin sataan suomalaisen turistiin ei oltu saatu minkäänlaista yhteyttä.

Tsunamin jälkeen kysellään, miksi se tapahtui ja mitä olisi pitänyt tehdä? Kirkonmiehet kyselevät itku silmässä, että miksi jumala sallii tällaisen pahuuden. Ensinnäkään kysymys ei ollut mistään jumalan sallimuksesta. Maapallon geologia on vain tällainen. Maapallon pinta elää. Säännöllisin väliajoin tapahtuu tulivuoren purkauksia ja maanjäristyksiä, jotka aikojen kuluessa muuttavat koko maapallon kartan uusiksi. Eikä kyse silloin ole mistään "pahuudesta". Ei luoto ole paha. Se vaan ei kysele keneltäkään pääministeriltä, presidentiltä, piispalta tai

keneltäkään ihmiseltä ylipäätään, milloin ja millä tavalla se saa voimaansa osoittaa.

Tällaisia luonnon myllerryksiä emme voi paljoakaan ennakoita ehkäistä. Kuitenkin voimme ja meidän tulisi varautua niihin paljon paremmin. Luonnonmullistuksia voidaan ennakoita ja toimimalla ripeästi ja oikealla tavalla, tuhansia ihmisiä voitaisiin pelastaa tai välttää kokonaan ihmisuhreilta. Tämä kuitenkin edellyttäisi toisenlaisen arvoaailman omaavaa yhteiskuntaa, joka näkisi paremmaksi käyttäjävoimavarojaan asevarustelun sijasta yhteisölliseen huolenpitoon ja samalla luonnon aiheuttamien onnettomuuksien torjuntaan.

Kova markkinatalouskapitalismi ei tähän kuitenkaan pysty, eikä se edes pyri siihen. Kapitalismi pyrkii vain omistajien ja sijoittajien voittojen lisäämiseen. Tällöin "hyvän tsunamin" tuhojen korjaaminen jälkikäteen on aina tuottavampaa kuin "luonnon tsunamin" tuhojen torjunta etukäteen.

Luonnon aiheuttamia onnettomuuksia nimittäin tulee vastaisuudessaakin. Täytyy muistaa, että Intian valtamerellä nyt riehunut tsunami ei ollut suurimpia mahdollisia luonnonkatastrofeja. Mitä sitten tehdään, kun joku suurikokoinen asteroidi uhkaa törmätä ulkoavaruudesta maahan? Tällainenkin onnettomuus on pidemmän ajan kuluessa enemmän kuin todennäköinen. Vuonna 1908 kesäkuun 30. Siperiaan Tunguskian alueelle iski todennäköisesti pyrstötähti, kohteita. Tuhot luonnolle olivat valtavat, mutta ihmisenkä ei mennyt, koska aluetta ei sattunut asumaan ketään. Jos samainen komeetta olisi iskenyt vaikkapa keskelle Lontoota olisimme puhuneet miljoonista uhreista. Yksi potentiaalinen meitä tänäänkin koskettava "tsunami" on hipiä ilmastonmuutos. Nämä ovat niitä yhteisiä ihmiskunnan asioita, joiden ratkaisemiseen tarvitsemme toisenlaista yhteiskuntajärjestystä.

Reijo Katajaranta

Ihmisten aikaansaamat "tsunamit" historiaan

Ihmisten aiheuttamat "tsunamit" voivat olla pahempia, kuin luonnon aikaansaannokset. Luokkayhteiskunnassa elävä ihminen voi tietoisesti toimia toista ihmistä vastaan ja saada aikaan paljon suurempia tuhoja kuin konsanaan Intian valtameren tsunami.

Mitä olivat Auschwitzin ja muiden keskitysleirien miljoonat surmatut? Mitä olivat ne toisessa maailmansodassa kymmenin miljoonin surmatut siviiliuhrit, joita natsit tappoivat yksinomaan Neuvostoliitossa 13 miljoonaa tai joita USA:n pommit ja atomipommit tappoivat Saksassa ja Japanissa? Mitä olivat Suomen luokkasodan 1918 n. 30.000 teloitettua tai vankileireillä kuollutta? Laskematta ovat Ranskan ja USA:n Vietnamin tuhoamat ihmiset, tai esimerkiksi Euroopan siirtomaavaltujen surmaamat alkuperäisasukkaat. Mitä ovat nyt ne Irakissa surmansa saaneet siviilit, joita heitän on varmasti parisataa tuhatta ja jotka ovat

kuolleet USA:n ja George W. Bushin "nopean toiminnan joukkojen" pommituksiin? Mitä ovat ne miljoonat Afrikan ja muiden kehitysmaiden lapset, jotka kuolevat vielä 2000-luvun lakin erilaisiin helposti estettävissä oleviin tauteihin? Kaikki nämä ovat todellista pahuutta, kapitalistien itsensä aiheuttamia "tsunameja".

Kapitalismi aiheuttaa näitä tuhoja. Se luo sotia ja se lisää luokkeroja ja köyhyyttä. Siksi kapitalistit ja heidän lakeijansa haluavat suunnata huomion toisaalle. He puhuvat Stalinin ja kommunismin hirmu-työstä unohtaen omat hirmu-työnsä. Kommunismin uhreja pitäisi Kommunismin mustan kirjan mukaan olla yksinomaan Venäjällä ja Kiinassa liki 70 miljoonaa. Näin hehkutti mm. Helsingin Sanomien Olli Kivinen 1. helmikuuta kirjoituksessaan. Näissä lukemissa ei ole mitään perää. Neuvostoliitossa käytiin sisäistä taistelua vallasta Lokakuun val-

lankouksen jälkeen. Tämä synnytti siellä omat uhriensa ja joukossa oli myös syyttömiä uhreja. Mutta ei heitä miljoonia ollut.

Suomessa kansalaissodan uhrin on voitu tunnistaa ja laskea jokseenkin hyvin.

Tällaisilla Auschwitzin kaltaisilla tuhoamisleireillä natsit surmasivat enemmän ihmisiä, kuin mitä mikään luonnononnettomuus on vielä saanut aikaan. Portin päällä lukee: "Työ tekee vapaaksi"..

Valkeisen terrorin uhreja on n. 30.000. Jos Stalinin uhreja olisi kymmenin miljoonin, niin silloin erilaisia joukkohautoja pitäisi riittää Venäjällä lähes jokaiseen niemeen, notkoon ja saarelmaan. Niiden pitäisi vieläkin olla helposti löydettävissä.

Tiedämme natsien tekemien tai aiheuttamien murhien joukkohautoista Venäjällä. Niitä ovat esim. lähellä Kiovaa oleva Babi Jar tai vaikkapa Piskarjevon hautausmaa Pietarissa. Mutta missä ovat Stalinin uhrien joukkohaudat? Olli Kivinen, ota lapio käteen ja lähde etsimään Venäjältä noita Stalinin miljoonien uhrien joukkohautoja. Muistele samalla, että se ei ollut Neuvostoliitto, joka synnytti toisen maailmansodan, vaan se oli kapitalistinen Saksa.

Luonnon aiheuttamia tuhoja on mahdollista ennakoida. Ihmisen aiheuttamat tuhot näyttävät jatkuvan niin pitkään, kuin kapitalistinen saalistus saa maailmassa jatkua. Näyttää vahvasti siltä, että vasta sitten pääsemme todella torjumaan luonnon "tsunameita", hyökyaaltoja, ilmastonmuutosta, maanjäristyksiä, nälänhätää ja sairauksia, kun lomme sen yhteiskuntajärjestyksen, jossa ihmisten aiheuttamat "tsunamit" ovat historiaa.

Tulivuorenpurkaus Martiniquen saarella 1902

Tapaninpäivänä tuhoa kylväneen Kaakkois-Aasian tsunamin jälkeen 7. tammi-kuuta Saksan kommunistisen puolueen DKP:n lehti *Unsere Zeit* julkaisi Rosa Luxemburgin yli vuosisata sitten 15 toukokuuta 1902 Leipziger Volkzeitung-lehden julkaiseman artikkelin. Näin kirjoitti Luxemburg tuolloisesta suuresta luonnonkatastrofista (käännös Waino Pietikäinen):

Toukokuun 8. 1902 tapahtui Martiniquen saarella raju tulivuorenpurkaus. 1397 metriä korkea Mont Pelée syöksi kolmessa minuutissa tulikuuman tuhka-työryön, joka poltti kolmen kilometrin etäisyydellä olleen St.Pierren kaupungin poroalle. Muutamassa minuutissa tulimyrskyssä kuoli 29.000 ihmistä. Harhaileva pääsky katseli kalliolta vuoria, savuavia raunioita, kasoitettuihin ruuhjoutuneita ruumiita, höyryävää ja savuavaa tulimerta, ympärillä liejuja ja tuhkaa. Se oli kaikki, mitä kauniista kaupungista oli jäljellä.

Vihainen luonnon jättiläinen oli jo murahdellut pitkään ihmisten ylimielisyyttä, heidän itsetietoisuuttaan, näiden kääpiöiden. Suurpiirteinen vihassaan tämä aito jättiläinen varoitti puupäitä, jotka sen juurella tepas-telivat. Vuori savusi, sylki tulta ja sen kraatterin aukossa kiehuu ja paukkui kuin sodassa ikään. Esivalta ei kuitenkaan suuressa viisaudessaan horjunut uskos-

saan. Toukokuun 7. päivänä hallituksen lähettämä komissio ilmoitti St.Pierren pelokkaille asukkaalle, ettei mitään pelättävää ollut. Tätä rauhoittavaa tietoa levitettiin myöskin Berliinissä ja Wienissä. Tulivuoren juurella olevassa loistohotellissa pidettiin tanssiaisia samaan aikaan, kun laavavyöryt alkoivat. Tämä halvaksittu vuorijättiläinen ei kuitenkaan piitannut komissioista. Huolimatta kuvernöörin vakuuteluista, seuraavana päivänä oli tulimeri valloillaan

Jättiläinen teki perustee- lista jälkeä. Kaikki tuhoutui ja 40.000 ihmistä menetti henkensä. Jättiläinen näytti, ettei näitä alkuvuomia voida kahlita.

Jättiläisen kynsissä menivät herrat, rengit, mustat, valkoiset ja tilanherrat. Oli vain joukko kärsiviä ja onnettomia ihmisiä. Kaikki, jotka sen kurjuuden näkivät, halusivat auttaa onnettomia. Vanha Mont Pelée oli tehnyt ihmeen. Unohduksiin jäivät silloin Faschoda, Kuuba, englantilaisten ja ranskalaisten ristiriidat. Tsaari ja USA:n senaatti, Saksa ja Hollanti lahjoit-tivat rahaa, lähettivät telexiä ja ojensivat auttavan käden. Hintaa oli kallista, joka sai ihmisyyden heräämään. Mont Peléen jyrinä oli vakuuttava.

Ranskassa surraan saaren 40.000 vainajaa ja koko maailma ottaa osaa suruun. Mutta mikä ääni oli kellossa muutama sata vuotta sitten, kun Ranska järjesti verilöylyn Isoilla- ja Pikku Antilleilla?

Afrikassa on vulkaaninen saari Madagaskar. Siellä on pistimin pistetty alkuasukkaat herran pelkoon. Siihen ihmisten tuhoamiseen ei ole tarvittu tulivuoren kraattereista tulevaa tuhkaa ja laavaa. Siellä ranskalaiset tykit kylvivät kuolemaa tuhansille, kunnes vapaat alkuasukkaat oli orjuutettu. Orjia tuotiin voitonmerkkeinä Ranskaan. Heitä kuvailtiin villeiksi.

Tyynellä valtamerellä on Filippiinit. Siellä olemme nähneet 6 vuotta sitten USA:n senaatin lähettämien lempeiden jenkien listineen kansaa amerikkalaisin kiväärein ilman tulivuoren purkauksia. Sieltäkin on peräisin niitä dollareita, joita nyt lähetetään Martiniquehen. Jenkkien panssarilaivat ovat kylväneet hävitystä Kuubaan ja muualle, jotta kultadollarit tulisivat jatkuvana virtana kotiin.

Etelä-Afrikassa vielä joitakin vuosia sitten kansat elivät rauhassa, kunnes tulivat englantilaiset. Siellä ei pidetä lukua äideistä ja lapsista, jotka taltuutuvat sotilassaappaiden alle. Martiniqueessa saamme nähdä äitien pelastavan lapsiaan.

Entä sitten venäläiset, nuo auttavan ja itkevän tsaarin vanhat tuttavat? Prahassa olemme heitä nähneet. Lämmin puolalaisten veri on virrannut. Joku sanoo, että nehän ovat vanhoja aikoja. Eipä ole, muutama viikko sitten olemme nähneet noiden lempeiden venäläisten kylvävän valtateilla kuolemaa ryysyläisten keskuuteen (kirjoittaja viittaa Voronesin, Kuttaisn, Poltavan ja Harkovan talonpoikaikapinoiden verisiin kukistamisiin maaliskuussa 1902). He pyysivät vain leipää näkkänsä.

Millainen sitten oli Ranskan äiti-tasavallassa se kyynelien täyttämä 23. toukokuuta 1871. Loistavassa kevätlauringossa Pariisissa pistettiin kiviseinää vasten tuhannet teloitettavat. Sii-

Puolassa syntynyt, mutta Saksassa eniten vaikuttanut Rosa Luxemburg (1871-1919) oli kansainvälisen työväenliikkeen merkkinähenkilö ja II Internationaalin vasemmistosiiven johtajia. Hän oli perustamassa ja johtamassa Puolan Sosialidemokraattista puoluetta ja otti aktiivisesti osaa Saksan sosialidemokraattiseen liikkeeseen. Hän oli myös yksi Spartakus-liikkeen perustajista. Vuoden 1918 marraskuun vallankumouksen aikana Saksassa Luxemburg oli yksi sen johtajista. Hän oli perustamassa myös Saksan Kommunistista Puoluetta. Sotaministerinä toiminut oikeistososiaalidemokraatti Gustav Noske vangittutti Luxemburgin ja Karl Liebknechtin tammikuussa 1919 sekä teloitutti heidät.

nä ei tarvittu tulivuoren purkauksia. Armeijan tykit käännettiin ihmismassaan. Yli 20.000 vainajaa peitti Pariisin katuja.

Ja kaikki te, mitä lienetekin ranskalaisia, englantilaisia, venäläisiä, saksalaisia, italialaisia ja amerikkalaisia, te olette hyvässä yhteisymmärryksessä tehneet suuren liiton ja auttaneet toisianne. Te olette tehneet elämän helvetiksi Kiinassa ja murhanneet ja polttaneet hyvässä sovussa. Kuinka jaloa on tappaa ihmisiä joukoittain, sehän on kuin kypsän viljan korjaamista, kun valittavat naiset henkensä menettämisen pelossa syöksyvät veteen ja

hukkuvat välttääkseen teidän hellät hyväilyenne.

Nyt sitten taas kaikki ovat paikalla, kun Martiniqueessa sauhuaa ja siellä valutetaan kyynelitä ja kirotaan ilkeitä tulivuorta. Tämä jättiläinen on saanut sudet pukeutumaan lampaiden vaatteisiin. Mutta tulee aika jolloin tulee toisenlainen tulivuori purkautumaan ja pyyhkäämään tämän verisen kulttuurin ja vasta silloin alkaa todellinen ihmisyyys.

Rosa Luxemburg
toukokuu 1902

Tapaninpäivän jälkeen

Meri kuuntelee, keskustelee ja raivoaa kalliot hiekaksi jauhaa.
 Ulappa suo ravintoa ja mielenrauhaa.
 Myrskyt toisinaan laivoja hajottaa.

Tapaninpäivänä mannerlaatat törmäsivät yhteen ryskyen aiheuttaen maanjäristyksen sekä 800 kilometriä tunnissa Bengalín lahdella kiitävän kostean kuoleman.

Valokuidut, satelliitit ja laajakaistat kantavat viestiä sähkömagneettisilla aalloillaan tuhansia kertoja tsunamiakin nopeammin.

Meri sammutti 300 000 ihmisen elämän, sadattuhannet vammatuivat, sairaalat täyttyivät kivusta ja lohduttomuudesta.

Hyökyaalto vei Kaakkois-Aasiassa miljoonien köyhien kodin.

Ambulanssikonet kiidättivät yötä päivää eurooppalaisia hoitoon kotimaihinsa.

Suru oli syvä kuin Tyynenmeren hautavaa joamat ja laaja kuin sen hiekkaranat.

Tämä ei ollut ensimmäinen kerta Intian valtamerellä.

Ekonomistien mukaan vedenpaisumus ei kuitenkaan aiheuttanut suuria taloudellisia menetyksiä.

Rantavalttioiden taloudet elpyivät nopeasti.

TV-ruutuihin ajalehtineet ruumiit, Phuketin rantakaistaaleet ja lehtien sivuille ilmestyneet kadonneitten nimet herättivät henkiin jo kadonneeksi julistetun solidaarisuuden.

Matti Laitinen
13.1.2005

Muutosvoimat läpimurtoon

Esa Hermonen

Vuoden kulu-tua kaavailtu työmarkkina tuen vastikkeellisuus on käänne halpa-työvoimasta il-maiseen orjatyö-hön. Työmarkki-natuki on veron-alaisena tällä hetkellä keskimäärin n. 464,24 euroa kuukaudessa. Veroa tuosta summasta menee 92,84e eli käteen jää 371,40e työmarkkinatuen 1.1.2005 tapahtuneen indeksitarkis-tuksen jälkeen. Työharjoittelusta, kuntouttavasta työtoiminnasta sekä humpuuki-työllisyyskurssseista, joista ovat hyötynet kurssien järjestäjät eivätkä työttömät, on huonot kokemukset. Ehdotankin, että ne kansanedustajat ja ministrit, jotka eivät ole koskaan työtä tehneet, siirtyisivät itse työharjoitteluun työmarkkinatuella ja laskisivat ikääntyneet pitkäaikaistyöttömät ansaitsemalleen eläkkeelle.

Työstä on maksettava ainakin minimipalkka. Ihmettelen miksi maassamme ei olla kokeiltu yhdeltä luukulta maksettavaa perustuloa/ kansalaispalkkaa, joka vapauttais terveet ihmiset työelämään. Jos nk. perustulo vastaisi edes jonkinlaista minimipalkkaa, miksei se voisi olla vastikkeellinen? Työttömälle pitää antaa mahdollisuus palkkatyöllä maksaa velkojaan. Tämä malli onkin liian hyvä itsekeskeisille päättäjille ja virastoburokraateille. Järjestel-mämme suosii eurokrateja, jotka nostavat vastikkeetonta palkkaa tulusi lopettaa. Vain rikkollisia pidetään luottovankeina. Onko työtön rikollinen.

Jos maailman eri mantereiden unionit perustuisivat ihmisten keski-näiseen haluun ymmärtää, kehittää terveellä tavalla yhteistä hyväämme henkisenkin hyvinvoinnin saavut-tamiseen, lähimmäisen rakkauteen,

jossa kaikilla olisi riittävä toimeen-tulo - sellainen unioni olisi aivan eri asia. Nykyinen globalisatio ja EU ovat virheitteen aikakautta sekä suurpääomaa ja rosvoaloutta. Ensin ihminen, sitten vastus talous ja poli-tiikka. Ihmettelen demareitten Nato-myntöisyyttä. Eikö sodan tuhot ole riittävästi esillä. Rauhnan aikana suosituimmaksi suomalaisiksi äänestettiin sotasankari Marsalkka, mutta kulttuurin ja rauhan airueet sivuu-tettiin.

Rikkaitten rikastuminen ja köyhien köyhtyminen on häpeä. Missä on Suomalaisten henkinen tila?

Luonnonmullistukset ovat myös uuden elämän edellytys, mutta ihmisten aiheuttamat tuhot omaa syytä. Pahin niistä on sota.

Muutosvoimille olisi suuri tilaus.

Esa Hermonen
Muutosvoimat Suomi rp
puheenjohtaja

Useiden kommunististen puolueiden ongelma

Kommunistit perustivat 14.9.2002 Suomeen uuden kommunistisen järjestönsä. Myöhemmin tämä järjestö rekisteröitiin nimellä Kommunistien Liitto ry. SKP:n ja KKP:n puolelta tämä synnytti kovaa arvostelua. Syyteltiin hajotajiksi, EU:n piilokannattajiksi tai CIA:n agenteiksi. Eräs SKP:n veteraani lausui 24.9.2002 USA:n vastaisessa mielenosoituksessa, että "hiirulaiset saapuvat". Eipä tainnut tämä veteraani oivaltaa, että kaikkien meillä toimivien kommunistiryhmien kannatus äänestäjien joukossa on niin marginaalinen, että sen varassa ei muutosta rakenneta. Jotain uutta täytyy tapahtua. Tässä mielessä me kaikki kommunistit olemme aivan samalla lähtöviivalla.

Perimältään dialektista kehitystä

Laskutavasta riippuen, meillä Suomessa toimii tänään ainakin 3-5 kommunistista ryhmää. Lisäksi on SKP/SKDL:n perillinen Vasemmistoliiitto. Monet ihmettelevät, miksi täytyy olla useita puolueita, kun marxilaisuuden perustankäsitteiden oppi sinänsä on hyvin looginen ja yhtenäinen. Yhteiskunnallisten murrosten aikana erilaisissa olosuhteissa elävät kansat kehittävät yhteiskuntakehityksessä marxilaisista lähtökohdista erilaisia ratkaisumalleja. Yhdessä historiallisessa tilanteessa menestyksellisesti toteutettua politiikkaa yritetään soveltaa muissakin tilanteissa. Syntyy aivan terveeltäkin pohjalta erilaisia näkökantojia ja soveltutuksia käytännössä ja aatteesta. Kun yhteiskunnallinen tilanne on työväenluokan luokkataistelulle otollinen ja näköaloja antava, ovat erilaiset näkemykset helposti sovittavissa yhteen. Yhteiskuntakehityksen vaikeudessa, kuten tapahtuu tänään, aletaan helposti etsiä uusia teitä ja entisten auktoriteettien sijaan. Etsitään uusia ryhmiä ja liikkeitä. Perimältään tämä sinänsä dialektinen kehitys johtaa siihen, että meillä toimii tänään useita marxilaisesta perintöön nojavia ryhmiä.

Puoluekarra pirstoutui "realisosialismin" jälkeen

Suomessa kuluneiden vuosikymmenien tapahtumat heijastavat muidenkin kansojen kommunististen liikkeiden kokemusta. Maailman kommunististen puolueiden sirpaloittuminen moniin erilaisiin ryhmiin tapahtui Neuvostoliiton hajoamisen seurauksena. Kun luokkataistelutaktiikka, jonka kansainväliset kommunistiset ja työväenpuolueet olivat Neuvostoliittojohtoisesti omaksuneet (kv. neuvottelukokousten 1960, 1969 ja 1977 asiakirjat), ei enää toiminut ja ns. "reaalinen sosialismi" joutui perääntymään, tapahtui käytännössä lähes koko kommunististen liikkeen hajoaminen. Monet vanhat kommunistiset puolueet, jotka jo 60-luvulta lähtien olivat suuntaantuneet "eurokommunismiin" tai "vasemmistososialismiin", omaksuivat yleisvasemmistolaisen linjan, ja kääntyivät vallitsevan usuoikeistolaisen yhteiskuntapolitiikan "peesaajiksi", kuten esim: Suomessa SKP/SKDL muuntautui Vasemmistoliihtiksi. Jäljelle jäi joukko kommunistisia ryhmiä ja pienpuolueita, joista monet olivat olleet olemassa jo aikaisemminkin. Monet niistä olivat

Maailmassa on sadoittain kommunistisia puolueita edelleenkin, vaikka aatteen olisi kuulemma pitänyt olla jo aikoja sitten kuoppattu. Ehkäpä juuri siksi se kommunismin haamu kummitteleekin Euroopassa ja koko maailmassa. Useista puolueista saattaa syntyä ongelma silloin, jos samassa maassa on monta puoluetta. Sillekin on joskus perustelunsa kuten Heikki Männikkö artikkelissaan toteaa. Kuva kominternin toisesta konferenssista vuodelta 1920. Keskellä Trotski ja Lenin.

arvostelleet silloisten kommunististen ja työväenpuolueiden linjaa. Erilaisia lähtökohdista syntyi myös uusia puolueita vanhojen puolueiden lopetettua toimintansa.

Luokkakantaisen liikkeen hajoannus

Neuvostoliiton ja kansandemokraatioiden saavutukset, siirtomaajärjestelmän hajoaminen ja työväenluokan eteneminen kapitalistisissa teollisuusmaissa olivat suuria voittoja ja maailman kommunististen ja työväenpuolueiden kehittämälle luokkataistelutaktikalle. 60-luvulla etenkin USA:n väkivalta Vietnamiissa ja muissa kehitysmaissa sai vastaan maailmanlaajuisen voimakkaan anti-imperialistisen nuorisoliikkeen. Meillä tämä liike omaksui nopeasti marxilaisen ajattelun ja syntyi viime vuosien merkittävin nuorisoliike "Taistolaisuus" (katso KÄ 3/04, 4/04 ja 6/04). Tämä liike sai aikaan hyvin merkittäviä saavutuksia yhteiskuntatieteen, kulttuurin ja järjestöelämän alueella. Mutta käänne kansainvälisessä luokkataistelussa kapitalismin eduksi taittoi tämän liikkeen selkärangan. Sosialismin voivot ja työväenluokan eteneminen olivat synnyttäneet silloisessa nuorisossa ja tiedonantajaliikkeessä liian optimistisen kuvitelman yhteiskuntakehityksen etenemisestä. 70-luvulla kävi kuitenkin selväksi, että puoluehajoannusta emme kykene maassamme tyydyttävästi ratkaisemaan. Ilmeni, että Neuvostoliiton talouskasvu alkoi kangerrella, kun tuotantoon ei kyetty soveltamaan uudempa tekniikkaa. Samaan aikaan opiskelevan nuorison pääjoukko alkoi valmistua työelämään ja sen sosiaalinen asema siirtyi yhteiskunnan raittaisuus lähemmäksi "eliittitä". Tämän seurauksena osa nuorisosta alkoi vetäytyä syrjään kommunistisesta liikkeestä osan alkaessa etsiä marxilaisuudesta poikkeavia ratkaisuja yhteiskuntaelämän ongelmiin. Tiedonantajaliikkeen sisään syntyi ns. kolmaslinjalainen suuntaus.

SKP kolmaslinjalaisuuden perillinen

Hysin käsittämättömältä tuntui silloin, että teoreettisesti valvutuneet toverit eivät kyenneet soveltamaan tieteellistä yhteiskuntateoriaa sellaiseen luokkataisteluun tilaan, jossa työväenluokka joutui altavastajaksi. "Kolmaslinjalaisuus" syntyi, kun oikeistohyökkäyksen ja puolueessa pitkään jatkuneen taistelun paine harhautti puolueen määrätyn osan etsimään "uusia" malleja ja ratkaisuja.

Se näkyi vallankumouksellisen perspektiivin hämärtymisenä, jolloin toiminnan perustaksi ei enää otettu marxilais-leniniläistä arviota yhteiskunnan tilasta, vaan uusia keinoja ongelmien ratkaisuun etsittiin subjektiiviselta pohjalta. Alussa Tiedonantajaliikkeen johto esiintyi kolmaslinjalaisia vastaan uskaltautumatonta kuitenkin koskaan sen teoreettiseen arvosteluun. Gorbatshovin valinta NKP:n pääsihteeriksi johti kolmaslinjalaisen suuntauksen lopulliseen voittoon Tiedonantajaliikkeessä. Kun keskeisiä "vastustajia" (mm. Urho Jokinen) kutsuttiin Neuvostoliittoon "uudelleen koulutukseen". 80-luvun loppua kohti tulvaessa entisen nuorisoliikkeen rippeet ryhmittäytyivät SKP(y):n ympärille. Kolmaslinjalaisuus muotoutui linjaksi, joka siirtyi SKP(y):n asiakirjoihin. Linjaa kuvaa tiukka sitoutuminen Vasemmistoliittoon siihen saakka kun heidät heitettiin sieltä pois, sekä sitoutuminen Gorbatshoviin ja Neuvostoliittoon sen lopulliseen hajoamiseen saakka.

SKP:n taktikasta ja päälinjasta

Kolmaslinjalainen suuntaus synnytti sen poliittisen kulttuurin, jonka näemme vielä tänään "SKP:n" piirissä. Yhteiskunnallisissa kysymyksissä se hylkää marxilais-leniniläisen tieteellisen metodin ja ottaa tilalle lähinnä subjektiivisen ja humanistisen suhtautumistavan yhteiskunnallisiin kysymyksiin. Tavoitteita ei aseta enää marxilaisen tieteen pohjalta, vaan subjektiivisiin yleishumanistisiin perustein. SKP itse sanoo (edustajakokousteesit, Turku): "SKP-yhteisyyden puoluekonferenssista 1988 käynnistyi keskustelu puolueen päälinjan kehittämistä ja uudenlaisesta sosialismi- käsityksestä, jonka johtopäätöksenä kirjattiin vuonna 1994 SKP:n uuteen ohjelmaan myös luku Neuvostoliiton hajoamisen opetuksista". Vanhan SKP:n päälinja voitiin määrittellä siten, että se on kansanrintaman rakentamisen monopolipääomaa vastaan ja sen kautta porvarillisen demokratian luuttaminen ja sitä kautta siirtymisen sosialistiselle kehityksuralle. Olosuhteet ovat sosialismin perääntymisen jälkeen toki uudet, mutta sekä KKP:ssä että nyt Kommunistien liitossa hyväksyimme edelleenkin päälinjaksemme monopolienvastaisen kansanrintaman rakentamisen. Uuden SKP:n ohjelmista ja asiakirjoista ei päälinjan määrittelyä löydy. SKP:n asiakirjoista huomaa kuitenkin, että niissä kohdissa, jossa pitäisi esittää ratkaisumalliksi monopolien-

vastaisen kansanrintaman rakentaminen, tämä kiertetään. SKP:n Turun puoluekokousteesissä esimerkiksi todetaan, että "on voitettava kommunistien ja muiden vasemmistovoimien kansainvälisen yhteistyön jälkeensäjääneisyys". Suunta ei anneta viitettäkään siihen suuntaan millaista yhteistyön tulisi olla. SKP:n ohjelmaa puolestaan tyytyvänsä ilman marxilais-leniniläistä luokkaa-analyysia erittelemään nykyistä yhteiskuntaa. Ehkä johtopäätökseksi tästä erittelystä voidaan SKP:n ohjelmaa lukea, että "kaiken kaikkiaan kansamme enemmistön edut, pyrkimykset ja toiveet törmäävät suuren rahan valtaan". Luvussa "Vasemmistolaisen vaihtoehdot esitetään erilaisia vaatimuksia ja tavoitteita esim: demokratian laajentamisesta, sosiaaliturvan kehittämisestä, sukupuolten tasa-arvon toteuttamisesta yms. Mutta nämäkään vaatimukset eivät mitenkään tuo esiin SKP:n luonnetta työväenluokan luokkapuolueena, eivätkä mitenkään poikea minkä tahansa porvarillisen yhteiskunnan puolueen tavoitteista. Todelliseen viiteen SKP:n kirjoittamasta päälinjasta antaa se, että useissa yhteyksissä puhutaan SKP:n sitoutumisesta kansallisiin liikkeisiin. Käytännössä SKP näkee itsensä demokraattisen yhteisrintaman runkona, johon voidaan kiinnittää erilaisia kansanliikkeitä. Tämä on hyvinkin ristiriitainen taktiikka puolelta, koska lähestyäkseen erilaisia kansanliikkeitä joutuu SKP luonnollisesti madaltamaan ohjelmalliset tavoitteensa hyvin lähelle näiden kansanliikkeiden tavoitteita.

KKP:n perustaminen

Siinä vaiheessa, kun tiedonantajaliikkeen piirissä kolmaslinjalainen suuntaus alkoi aatteellisen eheyden sijaan pyrkiä pelkästään puolueen teknilliseen yhdistämiseen, alkoi puolueen luokkakantaisen väen piiristä esiintyä vaatimuksia uuden puolueen perustamisesta. Tiedonantajaliikkeen johto ei koskaan kyennyt tekemään ratkaisua, joka olisi turvanut marxilais-leniniläisen puolueuuden maassamme. SKP:n piirissä voimistui Arvo Aallon johdolla pyrkimys puolueen hajottamiseen. Tiedonantajaliikkeen enemmistö oli kuitenkin sidoksissa Neuvostoliiton Kommunisten puolueen (NKP) ohjaukseen, eikä kyennyt tekemään minkäänlaista ratkaisua edes siinä vaiheessa, kun SKP ja SKDL hajotettiin. NKP:n ideologisen kurssin ajaututtua sivuraiteelle Tiedonantajaliikkeen johto ei vieläkään kyennyt näkemään tilannetta

selvästi vaan seurasi NKP:n ja Gorbatshovin linjaa loppuun saakka. Tämän seurauksena luokkakantaiset kommunistit perustivat KKP:n keväällä 1988, kun oli käynyt selväksi, että oman puolueen perustaminen on ainoa tapa turvata marxilais-leniniläisen kommunistinen puoluetöy maassamme.

KTP:n periaatteista

Perustamisesta lähtien KKP:n piirissä suuntauduttiin arvioimaan puolueen asemaa ja paikkaa uudessa tilanteessa. Puolue määriteltiin alusta saakka työväenluokan puolueeksi, joka puolustaa työväenluokan ja sen liittolaisten asemaa. Puolueen ideologiseksi perustaksi määriteltiin Marxin, Engelsin ja Leninin löytämä tieteellinen yhteiskuntakehitys marxismi-leninismi. Yhteiskuntakehityksen keskeiseksi tekijäksi nähtiin edelleen työväenluokan ja kapitalistiluokan välinen luokkataistelu. Aikakauden luonne KKP:n piirissä määriteltiin kaikista luokkataistelun piirissä esiintyvistä vaikeuksista huolimatta kapitalismin sosialismin siirtymisen aikakaudeksi, sen vaiheeksi, jossa työväenluokka järjestäytyi uudelleen. KKP:n ohjelmallisissa asiakirjoissa selvitettiin hyvinkin selkeästi liittolaispolitiikan välttämättömyys ja periaatteet miten demokraattista uudistuksia voidaan siirtää sosialistiselle kehityksuralle. EU:n vastaisesta taistelusta KKP:n piirissä esitettiin arvio, jonka mukaan EU on monetaristisen ja usuoikeistolaisen politiikan synonyymi. Sen mukaisesti EU:n vastustajien tulisi olla usuoikeistolaisen politiikan vastainen kansanrintaman ytimenä, koska EU:n kumoaminen edellyttää ensin sen yhteiskuntajärjestelmän ja talouspolitiikan kumoamista. Kokonaisuutena KKP:n ohjelmalliset asiakirjat olivat osoitus siitä, että puolueen piirissä paneuduttiin aikamme yhteiskuntakehityksen marxilais-leniniläiseen arvioon.

KTP:n ja SKP:n ongelma

SKP ja KKP syntyivät molemmat luokkakantaisen liikkeen jatkumona. Tiedonantajaliikkeen osa, joka alunperin omaksui kolmaslinjalaisuuden kuului juuri tähän ns. taistolaisnuorisoon. Sen voima koko liikkeessä oli niin suuri, että se veti mukaansa sen järjestökentän, joka edusti näitä kahdeksaa piirijärjestöä. Siksi oli luonnollista, että "uusi" SKP suuntautui kolmaslinjalaisesti. Nyt tiedämme, että huolimatta KKP:n oikeansuuntaisesta linjasta ja asiakirjoista, myös se hajosi. Mistä tässä on kysymys? KKP:n puolella oli niin, että sinne siirtyi se hyvin vasemmistolainen osa jäsenistöä, joka piti loppuun saakka kiinni kommunistisen liikkeen ulkoisista periaatteista ja tunnusmerkeistä, tuntematta aina sen marxilais-leniniläistä sisältöä, muutoin kuin subjektiivisten mielikuvien perusteella. Kommunistisen liikkeen historiasta tiedämme, että juuri tällaiset kommunistit eivät halunneet mitenkään ymmärtää esim: lokakuun vallankumouksen jälkeen Venäjällä sitä, että taktiikkaa tuli muuttaa silloin, kun oli käynyt selväksi, että aseellista vallankumousta Euroopassa ei voida enää jatkaa, vaan tulee siirtyä uuteen taktiikkaan, jossa Neuvostoliitosta luodaan sosialismin sillanpääasema Eurooppaan. KKP:n piirissä voitiin kehittää oikeaa marxilais-leniniläistä linjaa. Valmistellut asiakirjat hyväksyttiin, koska kaikkien mielestä ne näyttivät paperille painettuna hy-

vältä. Siinä vaiheessa, kun tuli aika ja mahdollisuus panna yhteisesti hyväksyttyä päälinjaa käytäntöön ilmeni, että ei KTP:n jäsenkunta ollut alkuunkaan perillä kommunistisen liikkeen taktiikan periaatteista, eikä ymmärtänyt ollenkaan omia asiakirjojaan. Tässä mielessä KTP:n ja SKP:n johdolla on sama ongelma, marxismi leninismi on korvattu vaistonvaraisuudella.

KTP ajautui umpikujaan

KTP:n hajoamisen perussyinä oli pidettävä sitä, että keskusneuvoston enemmistö veti "länget kaulaansa", eikä uskaltanut toteuttaa puoluensa ohjelmallisissa asiakirjoissa mainittua tärkeintä taktista tehtävää: suurpääoman vastaisen demokraattisen yhteisrintaman rakentamista. Mikä sitten pelotti KTP:n "kaaderit" pois tolaltaan jää tässä yhteydessä vastausta vaille, koska selvää oli, että eivät kaikki KTP:ssä näin autuaan tietämättömiä puoluensa linjasta olleet. Kuitenkin erimielisyydet kommunistien taktisen tavoitteen, monopolienvastaisen yhteisrintaman kehittämisestä johtivat vuoden 2002 alkupuolella KTP:n maaliskuun keskusneuvoston kokouksessa puoluteen lehdittävään. Työkansan Sanomien, päätoimittajan ja puoluksen pääsihteerin erottamiseen tehtävistä. Myöhemmin toukuksessa puoluteen Helsingin piirijärjestö ja kaksi sen perusosastoa erotettiin samasta syystä puoluudesta. Tämä johti siihen, että lähes puolet aikaisemmista keskusneuvoston jäsenistä joutui jättämään paikkansa. Merkittävien seuraus tästä oli kuitenkin, että näiden tapahtumien kautta KTP menetti mahdollisuutensa ottaa haltuunsa se tehtävä, joka kommunisteille historiallisesti asetettu. Kielteinen päätös rintamapolitiikan kehittämisestä "kipsasi" KTP:n tulevan kehityksen, sillä oli selvää, että KTP:n piirissä ei tämän jälkeen voida tehdä ensimmäistään aloitetta monopolienvastaisesta liittolaispolitiikasta käytävän keskustelun avaamisesta.

Kommunistien liiton asema ja paikka

Kommunistien Liiton perustaminen oli pakon sanelema toimenpide tilanteessa, jossa marxilais-leniniläiselle linjalle ei löytnyt enää paikkaa Suomen puolue-elämässä. Perustamiskokouksessaan antamassaan tiedotteessa kommunistien Liitto totesi, että uusi järjestö ottaa suoritukseen kaikki puolueelle kuuluvat tehtävät, mutta rekisteröidään vain yhdistykseksi sulkematta pois mahdollisuutta muuttaa se myöhemmin rekisteröidyksi puolueeksi. Lisäksi todettiin: "Uuden järjestön kritiikkiä SKP:n suuntaan on, että puolue antoi 1980-luvulla periksi

marxismi-leninismistä, eikä puolue ole vielääkään saavuttanut takaisin uskottavuuttaan kommunistisena puolueena. KTP:n suuntaan kritiikki on puolueen selvästi havaittavissa oleva eristäytymispyrkimys suurimasta osasta työväenluokkaa. Yhteistyö sopii heille vain aatteellisesti samanmielisten kanssa". Tähän mennessä Kommunistien Liitto on hyväksynyt oman puolueohjelman, sekä tuottanut siitä englanninkielisen laitoksen, jotka ovat luettavissa myös puolueen nettisivuilta. Kommunistien Liitolla on työn alla kaksi asiakirjaa: "90 vuotta kommunistien toimintaa Suomessa" sekä "Sosialismin ja kommunistisen liikkeen vaikeuksien syistä". Kommunistien Liitto on toiminnassaan keskittynyt hyvin voimakkaasti puolustamaan suurpääoman vastaisen kansanrintaman kehittämistä sekä kommunistisen liikkeen eheyttämistä marxilais-leniniläiseltä perustalta. Kansanrintamapolitiikasta Kommunistien Liiton asiakirjoissa todetaan mm: "Demokraattisen rintamapolitiikan tärkein tehtävä on puolustaa työvätekevän kansanosan toimeentuloa ja elämänvarmuutta ja näin irrottaa Suomi EU:n uusiokeistolaisesta talouspolitiikasta. Tällainen rintama ei rakennu ilman vahvaa marxilais-leniniläistä ja tieteiliseen yhteiskunta-analyysiin kykenevää kommunistista puoluetta, joka kykenee toimimaan laajan kansanrintaman moottorina ja olemaan yhteistyössä kaikkien niiden tahojen kanssa, jotka näkevät suuren rahan vallan etujensa vastaisena ja vastustavat monopolienvallan ylivaltaa". Kommunistien yhteistyöstä todetaan mm: "Yhteistyön kehittäminen SKP:n, KTP:n, Kommunistisen nuorisoliiton ja Kommunistien Liiton välillä on välttämätöntä yhtenäisen marxilais-leniniläisen puolueen organisoimiseksi maahamme".

Maailman kommunistien ongelma

Kommunistien Liitossa käydyssä keskustelussa olemme todenneet, että sosialismin hajoamisen jälkeen jäljelle jääneet ja perustetut uudet puolueet eivät ole juurikaan edenneet aatteellisesti ja järjestöllisesti. Puolueteiden välillä ei käydä keskustelua yhteisen kapitalisminvastaisen luokkatalustelutaktiikan kehittämisestä. 15 vuotta on kuitenkin tarpeeksi pitkä aika tällaisen keskustelun kypsyntelyyn. Nyt on olemassa merkkejä siitä, että tämä keskustelu lähtisi meillä Suomessa käyntiin. Olisi hyvin toivottavaa, että tämä olisi merkki "jäiden särkyämisestä" niin paljon, että sama tapahtuisi myös kansainvälisessä mitassa.

Heikki Männikkö

Venäjän eläkeläiset barrikadeilla

Venäläisiä eläkeläisiä osoittamassa tammikuussa mieltään uusien sosiaalilakien tuomia heikennyksiä vastaan. Sosialismin aikaisista eduista he eivät halua luopua. Heikennykset ovat myös pudottaneet Putinin ja hänen perustamansa "Yhtenäisen Venäjä"-puolueen suosion pohjalukemien.

Kun juoppo Boris Jeltsin kumppaneineen kaatoi Neuvostoliiton v.1991, oli se viimeinen niitti siinä politiikassa, joka johti sosialistisen järjestelmän kaatumiseen ja sen korvaamiseen kovaakin kovemmalla kapitalisminlailla. Silloin kaikki sosialismin luomat etuudet ja turvaverkot menettivät merkityksensä. Etenkin eläkeläiset kärsivät tästä, kun työaikaiset säästöt ja eläkkeet katosivat taivaan tuuliin. Venäjän väkiluku putosi miljoonilla, heistä suuri osa toimeentulonsa menettäneitä eläkeläisiä.

Venäjälle täytyi tällaisen kaoksen tilalle löytyä takaisin järjestys. Venäjän eläkeläisille riitti tuossa vaiheessa vaihtoehdoksi Vladimir Putin, joka ei kylläkään puhunut mitään sosialismin palauttamisesta, vaan Venäjän suurvalta-aseman palauttamisesta. Putin sai tilanteen rauhoitettua palauttamalla eläkeläisille jonkin verran heidän sosialismin aikaisista eduistaan. Tällaiset poliittiset uudistukset takasivat Putinin kansanosuon. Kommunistien paikalle maan johtavaksi poliittiseksi voimaksi Putin perusti oman "Yhtenäisen Venäjä"-puoluensa. Monien venäläisten mielestä se melkein korvasi kommunistit. Puolueseen saatiin mukaan kuuluisia urheilijoita ja muita merkittäviä henkilöitä. Mitäpä sosialismin laita

marxilaisella ideologialla heidän mielestään olikaan väliä, kunhan asioita uskottiin saatavan jälleen parempaan suuntaan. Puolue saikin viime duuman vaaleissa ehdottoman enemmistön. Sillä on 306 paikkaa yhteensä 450-jäsenisestä duumasta.

Putin joutui törmäyskurssille Venäjän rikkauksia itselleen hamuavien uusrikkaiden kanssa, koska se uhkasi koko Venäjän yhteisyyttä ja suurvalta-aseman tavoittelua. Vakiinnuttaakseen valtansa Putin valtiollisesti osan teollisuudesta, keskitti tärkeimmät tiedotusvälineet hallintaansa ja karkotti pahimmat oligarkit pois Venäjältä. Tätä kaikkea katseltiin lännessä suurella epäluullolla. Lännen kapitalistit ovatkin olleet huolissaan Venäjän demokraatiakiehtyksestä.

Nyt kuherruskausi eläkeläisten ja Putinin välillä näyttää kuitenkin olevan loppu. Venäjän hallitus toteutti vuoden vaihteessa lait, jotka ottivat pois eläkeläisiltä, vammaisilta ja sotilailta heille sosialismin aikana kuuluneita tärkeitä ilmaisia etuja kuten matkaliput julkisissa liikenteissä. Etujen poisottaminen korvattiin rahalla, mutta niin pienellä, ettei se ollenkaan riitä korvaamaan menetetyksiä.

Tämä on saanut Venäjän eläkeläiset barrikadeille ja se on näkynyt Putinin ja hänen puolueensa

rajuna suosion laskuna. Suuret, satoja tuhansia eläkeläisiä keränneet mielenosoitukset ovat velonneet viikko-kausia Venäjän kaupungeissa. Venäjän hallitus on joutunut myöntymään pieniin eläkkeiden korotuksiin, mutta vahinko on jo tapahtunut eikä tehtyä tekemättömäksi saa.

Myös Putinin tukipuolue Yhtenäisen Venäjä on alkanut rakoilla. Yllättäen puolue ei antanutkaan tukeaan Mihail Fradkovin hallitukselle luottamuslauseenäänestyksessä 9. helmikuuta. Duuman oppositio oli esittänyt epäluottamuslausetta hallituksen sosiaaliuudistusten vuoksi. Hallitus olisi kaatonut, jos yli puolet duuman jäsenistä eli 226 ääntä olisi asettanut epäluottamuslauseen puolelle. Tässä tilanteessa Yhtenäisen Venäjä-puolueen yksittäiset kansanedustajat päättivät boikotoida äänestystä. Putinin puolueesta vain 18 äänesti ja muut olivat poissa äänestyksestä tai äänestivät tyhjää. Tämä kuitenkin merkitsi, ettei epäluottamuslause mennyt läpi, koska sen taakse saatiin vain 112 edustajaa, kun olisi tarvittu 226.

Lauantaina 12. helmikuuta järjestettiin kaikkialla Venäjällä jälleen suuria eläkeläismielenosoituksia. Nyt tiedotusvälineiden mukaan mielenosoitusten takana olivat kommunistit. Tämä lisää painetta Putinille ja Yhtenäisen Venäjä-puolueelle. Kommunismin haamu liikkuu edelleenkin Venäjällä.

Suomessa Eva ahdistelee eläkeläisiä

Elinkeinoelämän valtuuskunnan toimitusjohtaja Pentti Vartia sylkäisi suustaan varsinaisen sammakon esittäessään ajatuksensa, että eläkeläisiltä ja valtion eläkeasioita käsitteleviltä virkamiehiltä olisi vietävä äänioikeus, koska he vaaleissa ajavat vain omaa etuaan. Tämä on Vartian mielestä haitallista Suomen kansainväliselle kilpailukyvyllä.

Vartian esitys ei voi olla edustamatta sitä ajattelua, mikä Evan piirissä esiintyy laajemmalta kaikilla markkinavoimilla, ja heti ihmisten demokraattisista perus-

oikeuksista piittaamatta. Juuri tätä markkinavoimien vapauden sanomaa, joka on aivan samaa vapautta kuin Bushinkin "vapauden valtakuunassa", saamme kokea päivittäin. Viimeisin esimerkki siitä on Teliä-Soneran päätös potkia ulos 2000 työntekijäänsä, joista 650 Suomesta. Samaan aikaan yhtiö jakaa osakkailleen 612 miljoonan euron osingot. Tällaisten ryöväreiden kanssa me olemme siis tekemisissä.

Onneksi kansalaispiirit tyrmäsivät Vartian esityksen alkuunsa. Kukaan ei kannattanut sitä. Ainoastaan Vartia menetti kasvonsa. Hänen nimensä

tulee olemaan haukkumasana lopun ikänsä. Kai hänellä siihen on sitten varaa. Hänen oma eläkeikänsä ei ole kaukana, onhan hän 61-vuotias.

Vartia puolustautui sillä, että hän vain toisti yhdysvaltalaisen taloustieteilijän Friedrich Haykin joskus 90-luvulla esittämän ajatuksen.

Vartia ei ollut ensimmäinen Suomessa, joka on moisia läpiä pähänsä puhunut. Jo 1990-luvulla saman esityksen teki eduskunnan silloinen apulaisoikeusasiames Pirkko K. Koskinen. Ehkä hänelläkin oli tiedossaan Haykin esittämät ajatukset.

Venäjän tapaan Suomessakin eläkeläiset ovat kolkutelleet lukemattomia kertoja eduskunnan ovea - ilmeisesti turhaan.

Kansanääni kuuluu muutoksen puolesta

Asiaa Pohjois-Koreasta

Suomalaisissa oikeistolehdissä on ollut perinteenä julkaista muutaman kerran vuodessa kauharinoina Korean Demokraattisesta Kantasavallasta eli Pohjois-Koreasta. Samoihin aikoihin on aina televisiossakin joku ohjelma Pohjois-Koreasta. Näin myös 16.01.2005 jolloin Aamulehti julkaisi tarinan "surun ja valheen maasta" ja sen kansalaisista.

Aiemmin Erkon lehdistö kunnostautui Pohjois-Korean parjauksessa ja satuilussa. Nyt Aamulehti on ottanut paikan ja olisikohan asialla yhteyttä päätoimittaja Apusen USA:n matkaan.

Olen reilun 10 vuoden aikana kerännyt suomalaisista lehdistä Pohjois-Koreaa koskevat jutut talteen. Hesarin jutut ovat muuttuneet hieman objektiivisemmiksi kymmenen vuoden aikana.

Aamulehden jutun mukaan Pohjois-Korea ajautuu kohti umpikujaa. Aivan samanlaisia juttuja kerrottiin jo 10 vuotta sitten. Pohjois-Korean luhistuminen piti olla aivan viikkojen asia. Miljoonia on kuollut nälkään ja loppujenkin nälkään kuoleminen on vain ajan kysymys. Maa on maailman vähiten vieraalti, vähiten tunnettu ja vähiten ymmärretty maa. Näin totesivat brittifilmin "State of Mind" tekijät. Kyseinen filmi on eräs harvoista melko asiallisista dokumenteista Pohjois-Koreasta. Kun on vähän tietoa voidaan

kertoa myös muunneltua totuutta.

Mistä sitten johtuu jenkien ja heidän suomalaisten hengenheimolaistensa viha KDKT:ä kohtaan. Ehkä perimmäinen syy on USA:n tappio Korean sodassa. Eihän se onnistunut miehittämään koko Korean niemimaata. Tutkija Pertti Multanen näkee Korean geopolittisen tilanteen seuraavasti: Pohjois-Korea on tällä hetkellä yksi niitä harvoja valtioita jotka yrittävät pitää kiinni oikeudesta säilyttää oma itse määrittelemänsä mahdollisuus rakentaa sellaista yhteiskuntaa kun omat edut edellyttävät, Multanen vielä jatkaa. Paitsi että se tietenkin on piikki USA:n lihassa, se globalisaation maailmaa pelkkien markkinatoluden lakien pohjalta muovaavana aallon karina estää maailman saattamista pelkästään markkinoiden ehdoilla toimivaksi.

USA on tottunut siihen, että kehitysmaita johdetaan paikallisesta USA:n lähetystöstä. Näin ollen täytyy uskoa piikin lihassa olevan kivullaisen. USA tosin tekee kaikkensa kipuristeen poistamiseksi. Vuonna 1994 solmitun ydinsulkusopimuksen USA rikkoi, tarkoituksena tuhota Pohjois-Korea energiapulaan. Tämä ei onnistunut.

USA tekee kuukausittain satoja vakoilulentoja Korean ilmatilaan. Jonkinlaisia hyökkäyso suunnitelmia hiotaan kaiken aikaa. Pahimpana kantona hyökkäyskassessa

on epävarmuus Pohjois-Korean mahdollisesta ydinaseesta. Uskon Pohjois-Korealla olevan muutamia ydinaseita ja sillä olisi luonnollinen oikeus käyttää niitä hyökkääjää vastaan.

Tämän uskoisi kummasti rauhoittavan USA:n sotahaukkoja, mutta huomioiden Bushin henkisen tilan, hyökkäys on silti mahdollinen.

Oikeaakin tietoa Pohjois-Koreasta on saatavilla jos sellaista haluaa. Maassamme toimii aktiivinen Suomi-Korea Seura. Eduskunnassa vanhin ystävyys-seura on Korean ystävä. KDKT:ssa on suomalaisia vierailijoita käynyt vuosien ajan useita kymmeniä kertoja. He voisivat kertoa toista kuin Aamulehden matkailija.

Jos lähtökohtana on pelkkä negatiivisuus niin eiköhän sellaiseen jutunjuurta löydy Suomes-takin. Tässä torjuntavoitteen maassa menee monella kansalaisella tosi huonosti.

Omien kriteerien mukaan maailmassa on kyllä yksi surun ja valheen maa. Se on Irak. Maan vapauttaminen on jo vapauttanut 100.000 irakilaista hengestään, haavoittuneet ja aineelliset vahingot päälle. Olen aina ihmetellyt länsimaista demokratioita. Vielä kun siihen sotketaan uskonnollista höyrypääsyä, niin johan on sekainen soppa.

**Reino Welling
Jämsänkoski**

Pääministerin paskanjauhantaa

EU:n aikana ruoka halpeni. Totta! Työttömät saavat EU:sta hätäapupapuskia ilmaiseksi. Muutamat ruuat ovat halventuneet, monet nousseet. Samaan aikaan yli 50:llä prosentilla suomalaisista ovat tulot laskeneet alle 1000 euron kuukaudessa, niin se ei riitä. Ruuan hinnan pitää laskea enemmän. Siihen riittäisi, että ruuan alv laskettaisiin samaan prosenttiin kuin se oli ennen EU:in liittymistä.

Emmekö me eurooppalaiset työläiset ansaitse paremman Euroopan kuin mikä EU on? Siis sellainen Euroopan, joka on rakennettu kansalaisille ja heidän oikeuksiltaan - eikä eurobyrokrateille ja kauppiaitten oikeuksille? Eivät Euroopan kansat tarvitse omien lakiensa yläpuolella olevaa EU-perustuslakia. Omillakin laeilla on pärjätty - ja tullaan vastedeskin pärjäämään.

Porvaripolitiikoilla ei ole enää kauaa varaa olla piittaamatta yleisestä mielipiteestä, väittää ihmisiä tyhmiksi; eivät osaa lukea ja kirjoittaa, eivät ymmärrä suomenkielellä kirjoitettua tekstiä. Niille ei voi antaa valtaa päättää EU:n perustuslaista, mutta niille voi antaa vallan valita ne, jotka

päättävät perustuslaista! Kumpikohan on vaikeampi asia päättää? Kummassakohan on enemmän vaihtoehtoja?

Moni tavan takaa ihmettelee, kuinka oli mahdollista, että saksalaiset sallivat Hitlerin aikaiset tapahtumat. Aivan samoin kuin nyt sallitaan USA:n ja sen ystävien tappaa irakilaisia. Aivan samoin kuin meille suomalaisille sanottiin: "Nyt päätetään EU:in liittymisestä, markasta päätetään myöhemmin." Äänestyksen jälkeinen sanottiin: "Hyvästi markka!" Nyt eduskunta ei antaisi kansan päättää hyväksyväkö EU:n perustuslaki vai ei.

Kansanedustajat valittavat, että hallitus on vienyt heiltä valtaa. Väärin, valelta! Eduskunta on antanut valtaa hallitukselle. Aivan samoin kuin se on antanut valtaansa Brysseliin. Vanhanen haluaa antaa Brysselille lisää valtaa. Samaan aikaan puhutaan, että päätöksenteon tulisi olla lähempänä kansaa. Ketä suomalaisia lähempänä on Bryssel kuin eduskunta? Siis tuo elin, joka ei halua itse päättää oman maansa asioista päinvastoin kuin todelliset vaihtoehtoliikkeet, jotka perustuvat kansan kuuntelemi-

seen ja kansan tahtoon. Aivan niin, vaihtoehtoliikkeet haluavat itse olla päättämässä asioistaan, eivät anna tavan etuoikeutetun klikin päättää kuin EU:ssa kansaan. Kyse on siis demokraatiasta - tai oikeammin sen puutteesta. Se, joka kuvittelee kansan haluavan EU:n uuden perustuslain kaltaista etädemokratiaa, erehtyy pahoin.

Kun laki on vain arvonta vallankäyttöä, ei oikeutta ole missään. Se minulle tulee ensimmäiseksi mieleen tästä valhekampanjasta, missä poliitikko toisen jälkeen väittää, että mikäään ei oleellisesti muuttuisi EU:n uuden perustuslain mukana. Jos näin olisi, niin silloinhan eduskunnan ei tarvitsisi pelätä kansanäänestyksen järjestämistä. Siis, jos he tulevat kansan kannattavan EU - politiikkaa. Toisaalta, mitä kansaa he edustavat, jos he ajattelevat toisen asioista kuin kansa? Muuten, sopimuksia tehdään juuri siksi, että ne muuttavat oleellisesti edellistä sopimusta ... ei niitä tehdä vain huvin vuoksi ... Eli suomeksi: Matti Kapakala puhuu täyttä paskaa!

Hannu Alm

Zyskoviczin oudot horinat

Kansanedustajaksi valittu Ben on käyttänyt kovin kummallisen puheenvuoron eduskunnassa. Ben vaatii Yleisradiota tilille Moskovan kirjeenvaihtajien ns. valheista. Tehdyt teot saattavat olla jo vanhentumissäännöt ohitaneita.

Lisäksi ehkä mitään valheita ei ole edes esitetty. Ben on mm. onnotanut erään asian. Neuvostoliitossa oli ilmainen koulutus. Myös Neuvostoliiton juutalaiset käyttivät tätä hyväkseen. Koulutauduttiin valtion varoilla ja sitten täysi-ikäisenä muuttettiin Israeliin. Miehitysalueitten sotilaista julmimmat ovat Venäjän alueelta lähtöisin. Tämän arvion olen lkenut erästä suomalaisesta porvarilehdestä.

Ben ei ole huolestunut Yleisradion USA:n kirjeenvaihtajien valheista. He yrittävät antaa kuulijoille kuvan demokraattisesta vapaasta maasta. Maa on todella

niin vapaa että siellä saa vapaasti kuolla nälkäänkin.

Sadut Irakin sodasta naurataisivat, ellei niitä kyse tuhansien ihmisten hengestä ja terveydestä. Sodassa on totuus aina ensimmäinen häviöjä, se pitää paikkansa myös Irakin sodassa. Olisiko Benillä tietoa onko Irakissa haavoittuneista yhtään kuollut? Vai onko Irakin sota ensimmäinen, jossa haavoittuneet eivät kuole?

Ennustin sodan alettua USA:n kuvitelman tulossa olevasta Irakin halvasta öljystä muuttuvan painajaiseksi. Näin on käynyt. Vahingoittoloinen on mahda mitään. Maailmassa on kolme terroristia tällä hetkellä, joilla kaikilla menee enemmän kuin huonosti eli Bush, Sharon ja Putin. Kolmikko on vuosia väittänyt voittoaaneensa sodan, vaikka kaikki kolme ovat kaulaansa myöten suossa.

**Reino Welling
Jämsänkoski**

Irtsanoudutaan Sonerasta

Johan se on kummaa tuo Soneran meno. Ensin hassattiin Saksassa kymmeniä miljardeja entisiä markkoja, jotka sijoitettiin 3-sukupolven kännykkäverkon saamisen toivossa. Kaikki yhtiön hankkeeseen sijoittamat veronmaksajien rahat meni, mitään ei jäänyt tuosta seikkailusta jäljelle.

Pitkin matkaa Sonera, tai nykyinen Telia-Sonera, on myös lihotanut omistajiensa tilipussia jakamallaan osingoilla. Samalla tuhannet työntekijät ovat saaneet kyytiä. Irtsanomiskierroksia Soneralla on ollut useita.

Kaiken takana näyttää edelleenkin olevan tuo täysin vastuuntuntottomien nuorten kukkopoikien halu leikkiä suurta herraa ja kaapata miljoonia itselleen. Tällaistenko ajatusmaailmaltaan pikemminkin lasten leikkikehään kuuluvien diktaattoreidenko armoilla meidän on edelleenkin eletävä?

Viimeisin Telia-Soneran tempaus oli irtisanoa "Ystävänä" Suomesta 650 työntekijää. Samaan hengenvetoon Soneran "keisarillinen" johto päätti jakaa yhtiön osakkaille yli 620 miljoonan osingot. Siis, laskepa vielä kerran, lähes miljo-

nan euron osingot jokaista Suomeen irtisanottua työntekijää kohden.

Oma johtopäätökseni on, että tällainen on rikollista toimintaa, sanoo Suomen laki tai mikä muu oikeusinstanssi siihen mitä tahansa. Se, että oikeuslaitos tällaisen hyväksyy, on oikeuslaitoksen vika. Siitä on tullut vääruslaitos. Oikeuslaitoshan ja kaikenkarvaiset lakimiehit on valjastettukin ajamaan kapitalistien etuja.

Pommia en aio Soneran oven eteen viedä, mutta aion irtisanoutua kaikista yhteyksistä Soneraan. Minulla on vielä Soneran liittymä kännykässäni, mutta ei kauaa. Katson myös, että liittymän säilyttäminen Sonerassa ei pitkällä tähtäyksellä varjele sinne vielä jääviä työntekijöitä. Heidän työsuhteensa ovat joka tapauksessa täysin yhtiön hallinnon ja omistajien mielivallan armoilla.

Jatkossa aion tehdä samanlaisia boikottipäätöksiä kaikkien muidenkin yritysten suhteen, jos ne käyttäytyvät työntekijöitään kohtaan samalla yhtä vastuuttomalla tavalla.

Rötösfirmit kuriin

Keskustelutilaisuus

Miten eteenpäin toverit Marxilais-leniniläisessä ja vasemmistolaisessa liikkeessä.

Keskustelutilaisuus ke. 23.3.2005

Helsingissä Hermannin kerholla, Hämeentie 67 klo 18.00.

Tilaisuuteen kutsutaan keskustelemaan tovereita SKP:stä, KTP:stä, Kommunistien Liitosta ja muista vasemmistolaisista voimista. Valmisteltujen puheenvuorojen osalta ota yhteys p. 040- 5523099.

Tukea **Kansan äänelle**

Paavo Juntila 100,00e; lipaskeräys/Wäinö Pietikäinen 35,20e; Juha Kieksi 100,00e; Heikki Männikkö 25,00e; Esko Koivisto 50,00e; Hannu Kautto 20,00 e; Miika Salo 5,00e; Reijo Katajaranta 20,00e; Armi Välimäki 6,00e; Kalle Wahrman 10,00e; Tarja Männikkö 19,00e; Eira Kärki 25,00e; Reino Welling 10,00e.

OKO 554114-227966

Suomeen Marxilais-leniniläinen yhteiskuntatieteen seura

Suomeen perustettiin Marxilais-leniniläinen yhteiskuntatieteen seura. Perustava kokous pidettiin Tampereella 27.1.2005. Seura perustettiin edesauttamaan marxilais-leniniläisen tieteen eri osa-alueiden tutkimusta ja kommunistisen teorian kehittämistä.

Perustava kokous katsoi välttämättömäksi saattaa kommunistinen teoria vastaamaan tämän päivän luokkataisteluolosuhteita. Järjestelmällistä tutkimusta tarvitaan, koska kommunistinen teoria on ollut käytännössä pysähtyneen tilassa vuosikymmeniä. Teoreettisen työn lisäksi seura tarkkailee niin Suomen kuin kansainvälisenkin työväenliikkeen tilaa ja tekee siitä arvioita. Yhdistyksen toinen tärkeä pyrki-

mys on luoda yhtenäisyttä työväenliikkeen marxismileninismien pohjalta. Seuran tehtävänä on myös edistää työväenliikkeen opinto- ja sivistystoimintaa.

Seura julkaisee lehtään **Jäänmurtajaa**, joka ilmestyy kaksi kertaa vuodessa. Jäänmurtaja on tarkoitettu tieteelliseksi foorumiksi kommunistisen teorian kehittämiselle. Perustava kokous valitsi yhdistyksen puheenjohtajaksi **Mikko Kivipuron** Tampereelta ja sihteeriksi **Petri Toikkasen** Jyväskylästä.

Mikko Kivipuro
puh. 044 562 0080

s-posti

mikko.kivipuro@mlyns.net

Valtterille

EU:n Vastainen Kansanrintama on varannut kirpputoripaikan Helsingissä Valtterilta, Aleksis Kivenkatu 17 lauantaina ja sunnuntaina 5.-6.3.2005. Myyntiaika on klo 9.00 - 15.00. Pöytänumero on 829.

Tarvitsemme puhdasta ja hyväkuntoista kirpputori-tavaraa, jonka voi toimittaa paikan päälle tai etukäteen soittamalla joko Tarja Männikkölle p. 701 2628 tai Esko Auervuolteelle p. 694 9307.

Rahaa tarvitaan Kansan äänen julkaisemiseen ja kaikkeen muuhun toiminnan pyörittämiseen. Itseltäsi, ystävilta ja tutuilta löytyy varmasti käyttökelpoista tavaraa, joita itse ei enää tarvitse, mutta jota joku muu tarvitsee. Tavarann tulee olla puhdasta ja ehjää, jotta se menee kirpputorilla kaupaksi.

Kiitokset kaikille niille, jotka ovat jo aiemmin tavaraa tuoneet ja näin auttaneet toimintaamme.

Vapputervehdys

Kansan äänelle

Tervehdykset palautetaan 21.04.2005 mennessä Reijo Katajarannalle (os. Sunilantie 10 D, 00720 Helsinki, Heikki Männikkölle (os. vellamonkatu 6 A1, 00550 Helsinki) tai **Kansan äänelle** os. PL 780, 00101 Helsinki.

Henkilötervehdys 2 € ja järjestötervehdys 10 €.

Maksu tilille: OKO-pankki 554114-227966.

Paikkakunta / kylä / kaupunginosana

Nimi	Maksu/€
Tervehdykset yht. €	

Juche-aatteen yhdistys

Juche-aatteen opintoyhdistyksen vuosikokous pidetään **Hermannin kerholla** (Hämeentie 67, Helsinki) **maanantaina 21.2.2005 klo 18:00**. Esillä sääntöjen määrittämät asiat.

Korea-seminaarit

Kuten aikaisemmin on päätetty, yritämme siirtää toiminnan painopistettä kuukausikokouksista kaksi kertaa vuodessa järjestettävään Korea-seminariin. Vuonna 2005 seminaaripäivät ovat:

- Lauantai 16.4. klo 12:00 Hermannin kerho (Hämeentie 67, Helsinki)

- Lauantai 8.10. klo 12:00 Hermannin kerho (Hämeentie 67, Helsinki)

Kuukausikokoukset

Kuukausikokoukset pidetään seuraavasti:
- Keskiviikkona 25.5. klo 18:00 Hermannin kerho (Hämeentie 67, Helsinki)

- Keskiviikkona 7.9. klo 18:00 Hermannin kerholla (Hämeentie 67, Helsinki)

- Maanantaina 19.12. klo 18:00 Hermannin kerholla (Hämeentie 67, Helsinki)

Matka Tukholman lähetystöön

Teemme matkan KDKT:n Tukholman lähetystöön. Matkan ajankohta on vielä aukki. Ajankohtaa haetaan yhdessä suur-lähetystöjen kanssa. Yksi mahdollinen ajankohta voisi olla kesällä Korean sodan päättymisen aikoihin.

Nähdään kokouksissa!

Vielä uudenvuoden tervehdyksiä

Helsinki Itäkeskus

Armi ja Jaakko Välimäki

Eila Rantanen ja kumppanit

Kansan ääni

Helsingin Låhiradiossa

100,3 MHz

Keskiviikkona

- 15.12.2004

- 12.1.2005 ja

- 9.2.2005

klo 19.00-19.30

SFT Låhiradiossa

100,3 MHz

jokaisen kuun viimeisenä keskiviikkona klo 20.00 -20.30.

Kokouksia

SFT toimii

SFT:n jäsentilaisuus ja opintokerho lauantaina 12.03.2005 klo 13.00 Hermannin kerholla, Hämeentie 67, Helsinki. Tilaisuus järjestetään yhdessä DSL:n kanssa. Kahvitarjoilu. Tervetuloa.

SFT:n jäsentilaisuus ja opintokerho lauantaina 09.04.2005 klo 13.00 Hermannin kerholla, Hämeentie 67, Helsinki. Tilaisuus järjestetään yhdessä DSL:n kanssa. Kahvitarjoilu. Tervetuloa.

SFT:n vuosikokous perjantaina 25.03.2005 klo 13.00 Hermannin kerholla. Esillä sääntöjen mukaiset vuosikokousasiat. Kahvitarjoilu. Tervetuloa.

SFT järjestää Kansainvälisen naistenpäivän merkeissä kahvitilaisuuden Hermannin kerholla 9.3.2005 klo 18.00. Tervetuloa

EU:n Vastaisen Kansanrintaman vuosikokous pidetään keskiviikkona 30.3.2005 klo 18.00 Helsingissä. Käsitellään vuosikokousasiat. Alustus talouspoliittisesta tilanteesta ja hyväksytään yhdistyksen arvio vallitsevasta yhteiskunnallisesta tilanteesta. Käsitellään myös kevään toimintaa ja vappuvalmisteluja. Tervetuloa. Tarjotaan hyvät pullakahvit.

Juche-aatteen opintoyhdistys - The Society for Study of the Juche idea

Kytömaantie 174, 32200 Loimaa, fax (02) 762 2444 juche.aate@saunalahti.fi Pyydå suomenkielistä aineistoa korealaisesta sosialismista!

EU:n Vastaisen Kansanrintaman toimikunnan kokous keskiviikkona 9.3.2005 klo 19.00 Hermannin kerholla, os. Hämeentie 67. Käsitellään vuosikokousvalmisteluja ja kevään toimintaa, ja jatketaan demokraattisen kansanrintaman rakentamiseen liittyvää keskustelua. Keskustellaan myös yhdistyksen mahdollisista nimen muutoksesta. Kokous on avoin kaikille asiasta kiinnostuneille. Tervetuloa.

KTP:n Helsingin piirijärjestö jatkua kahden viikon välein sunnuntaihin Hermannin kerholla klo 19.00. Aihepiirina on historiallinen materialismi. Seuraava opintoilta 27.2. klo 19.00.

Helsingin vappumarssitoimikunta kokoontuu tiistaina 22.02.2005 klo 18.00 Helsingin kirvesmiesten toimitalossa, os. Måkelånkatu 8. Helsinki.

JULKAISIJAT:

EU:n Vastainen Kansanrintama ry, Kommunistien Liitto ry ja Sodan- ja Fasisminvastainen Työ ry

POSTIOSOITE:

PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:

040-5643205 ja 050-5884159

PÅATOIMITTAJA:

Reijo Katajaranta

ILMOITUSHINNAT:

Järjestöt: 050 €/pmm
Muut 1€/pmm

Tili:

OKO 554114-227966

PAINOPIIKKA:

Kangasalan Lehtipaino

EU:n vastainen kansanrintama ry

www.euvkr.com
euvkr@euvkr.com

Muutosvoimat Suomi rp

www.muutosvoimat-suomi.fi
muutosvoimat@kaapeli.fi

Kommunistien Liitto ry

http://kommunistienliitto.tk/

KOMINFORM

Ikkuna todelliseen maailmaan
www.kominf.pp.fi

Såköposti: kominf@kominf.pp.fi

Maksuton internet- uutispalvelu. Liity maksuttomille englanninkielisille uutislistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia sekä luokkataistelun ettå geopolitiikan nåkökulmista.

PL 66, 00841 Helsinki

p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

Onko edessä vaaran vuodet?

Kommunistien Liitto otti vuosikokouksessaan 23. tamikuuta kantaa maailman tilanteeseen Bushin uudelleenvallinnan jälkeen. Kannanotossa "Onko edessä vaaran vuodet?" todetaan mm.: "Nyt Bush katsoo, että hänellä on valtakirja jatkaa sotatoimiaan omien suunnitelmiansa mukaan.

Virkaanastujaispuheessaan hän totesi, että USA on sotatilaissa ja että USA:n vapaus ei ole turvassa, ennen kuin vapaus hänen tarkoitamassaan merkityksessä on levitetty kaikkialle maailmaan. Sana "vapaus" toistui hänen puheessaan lähes 40 kertaa. Muuta sisältöä hänen puheessaan ei ollutkaan.

USA:n nykyhallinnon suunnitelmia kuvasti hyvin ulkoministeriksi nimitettävän Condoleezza Rican lausunto. Hän nimitteli maailman kaikkii "roistovaltioita", jotka siis olisi poistettava, jotta "USA-johtoinen demokratia" saataisiin koko maailmaan. Tällä Rican listalla olivat Iranin ja Pohjois-Korean lisäksi myös Kuuba, Zimbabwe, Myanmar ja Valko-Venäjä. USA siis lähtee Bushin uuteen presidenttikauteen revolverit ladattuna. Tämä ei merkitse hyvää. Se muistuttaa hyvin suuresti Hitlerin valloituksia Euroopassa ennen toista maailmansotaa 1930-luvun lopulla, kun hän liitti Tšekkoslovakiian sudeettialueet ja Itävallan osaksi Saksaa. Seuraavat neljä vuotta tulevat osoittamaan, mihin Bushin maailmanvalloituspolitiikka johtaa.

Rauhan työn merkitys korostuu

Tulevina vuosina Suomessa on kiinnitettävä erityistä huomiota rauhan hyväksi tehtävään työhön. Tämän on tultava näkyviin jo 19. maaliskuuta, jolloin tulee kuluneeksi 2 vuotta USA:n hyökkäyksestä Irakiin. Suomen hallitus on ollut kottallaan Bushin politiikan edessä. Kriittikin tarvetta Suomen hallituksen

Hitler pyrki 1930-40 luvuilla saavuttamaan täydellisen maailmanherruden. Presidentti Bushilla on nyt aivan samanlaiset aiheet. Hitler sai aikaiseksi 50 miljoonaa sodan uhria. Emme vielä tiedä, mihin Bush omalla politiikallaan päätyy.

ulko- ja puolustuspoliittisia linjauksia vastaan on koko ajan korostettava, koska Suomen nykyinen hallinto ei nähtävästi osaa hahmottaa tehtäväänsä yhtenä tärkeänä vastuunkantajana maailmanrauhan kannalta."

Rintama koottava politiikan suunnan muuttamiseksi

Kokouksessa arvosteltiin voimakkaasti myös maamme nykyistä poliittista suuntausta.

Kokouksen hyväksymässä toimintasuunnitelmassa todettiin mm.: "Demokraattisen rintamapolitiikan tärkein tehtävä on puolustaa työtätekevän kansanosan taloudellista ja sosiaalista toimeentuloa ja elämän-

varmuutta ja näin irrottaa Suomi EU:sta ja sen uusioikeistolaisesta talouspolitiikasta. Tähän tarvitaan laajaa demokraattista rintamaa ja kommunisteilla on erityinen velvollisuus ja mahdollisuus toimia aktiivisesti tällaisen rintaman rakentamisessa."

Lisäksi toimintasuunnitelmassa todettiin: "Tavoitteenamme on kehittää yhteistoimintaa SKP:n ja KTP:n kanssa ja muiden marxilaisista lähtökohdista toimivien voimien suuntaan tavoitteena kommunistisen liikkeen yhdistäminen."

Vuoden 2005 toimintakaudella Kommunistien Liiton puheenjohtajana jatkaa edelleenkin Kalevi Wahrmanin Porvoosta.

Mitä Irakin vaaleista ei ole kerrottu

Artikkeli on lyhennelmä irakilaisen Dahr Jamalin heti Irakin vaalien jälkeen tekemästä kirjoituksesta.

Veren ja vaalien päivä on Irakissa ohitettu ja valtamedian trumpetit toivottavat vaaleja "demokratian" menestykselliseksi näytöksiksi.

Vaalipäivänä surmansa sai 50 ihmistä, sekä sotilaita että siviilejä. Lukua on pidetty odottamattoman alhaisena. Se oli siis hyväksyttävissä oleva luku Bushin hallinnon kannalta. Vain yksi heistä oli amerikkalainen, loput olivat irakilaisia tai brittejä.

Uhkapeli käyttää vaaleja todistamaan miehityksen oikeutus on ilmeisesti kannattanut, jos vain seuraa valtamediaa. USA:n keskeiset televisiokanavat juhlistivat väkivallan sursautumista, joka oli korkeampi kuin luultiin, joidenkin viitteiden mukaan 72%, toisten lähteen mukaan 60%. Mitä TV ei kerunut oli että, nämä luvut antoi vaalikomission puheenjohtaja Farid Ayar ennen kuin vaalipaikat olivat sulkeutuneet. Myöhemmin hän tarkensi, että luku on n. 60% rekisteröidyistä äänioikeutetuista ja että tarkat luvut saadaan vasta kun äännet on laskettu.

Oli sitten oikea lukema 35% tai 60%, tiedotusvälineet eivät kertonut, että äänestäjät eivät tukenet USA:n miehitystä. Tosiasiassa he äänestivät aivan päinvastaisesta syystä. Jokai-

nen äänestänyt painotti, että vaalien jälkeisen parlamentin tehtävänä tulee olla miehityksen lopettaminen. He odottivat miehittäjien mahdollisimman pikaista poistumista. Tämä asettaakin kuvat juhlivista ja hurraavista irakilaisista uuteen valoon.

Kuitenkaan suurin osa TV:n katsojista USA:ssa ei näe asiaa tällä tavalla. He uskovat presidentti Bushia, joka julisti: "Maailma on kuullut vapauden äänen Irakista, keskeltä Lähi-itää". Amerikkalaiset ottavat sen totena, koska heille ei näytekä kaikkea, päivittäistä kaaosta ja väkivaltaa, työttömyyttä, sähkön, puhtaan veden ja polttoainetiden puuttumista.

Nyt Bush poseeraa tiedotusvälineissä demokratian tuojana Irakiin. Näyttäisikö, että shiat nyt vihdoinkin saisivat oikeutetun edustuksensa uudessa hallinnossa. Sehän näyttää hyvältä paperilla. Mutta Bushin hallinto julistaa sanomaansa täysin itsekkeistä syistä. Eivät he halua nähdä, että Irakilaiset halusivat vaaleilla osoittaa haluaan päästä eroon miehittäjistään.

Nyt jää kysymykseksi, mitä tapahtuu, kun kansaneduskunta on muodostettu ja yli 100.000 USA:n sotilasta pysyvät edelleenkin maassa samalla kun Bushin hallinto kieltäytyy antamasta takarajaa poistumiselle.

Mitä tapahtuu, kun irakilaiset huomavat, että Irakissa on jo neljä

vakituista USA:n tukikohtaa ja että lisää tukikohtia rakennetaan USA:n varapresidentin Dick Cheney entisen rakennusfirman Halliburtonin toimesta.

Ulkopolitiikan tuntija Antonia Juhaz julkaisi ennen vaaleja kirjoituksen, joka tuo valaistusta niihin asioihin, jotka ovat jääneet jalkoihin vaaleja juhlihtaessa.

Ölji

Joulukuun 22. 2004 Irakin valtiovarainministeri Abdel Mahdi kertoi kouralliseksi toimittajia ja teollisuuden sisäpiiriläisiä Kansallisella Pressiklubilla Washingtonissa, että Irak haluaa uuden öljylain, joka avaisi Irakin kansallisen öljy-yhtiön ulkomaisille sijoittajille. Kuten Mahdi selosti: "Mielestäni tämä on erittäin lupaavaa amerikkalaisille sijoittajille ja yrityksille, erityisesti öljy-yhtiöille. Toisin sanoen Mahdi haluaa yksityistää Irakin öljyteollisuuden ja antaa sen amerikkalaisten yhtiöiden käsiin. Tämä merkitsee, että ulkomaiset omistajat voisivat omistaa öljyvarannot ja myydä saadua öljyn myyntitulot itselleen. Kuten varapresidentti Dick Cheney puolustuspolitiittinen raportti kertoi jo v. 1992: "Meidän yleisenä tavoitteenamme on pysyä hallitsevana valtana Lähi-idässä ja säilyttää itsellämme pääsy alueen öljyvaroihin."

Dahr Jamali

Vasemmistoliirossa tuulee

Vasemmistoliitto synnytti v. 1990 irtiotoksi reaalisosialismista ja marxilaisuuden teoreettisesta perinnöstä. Sen perustaminen ei siis korvannut SKDL:ää eikä SKP:tä, koska se ei ottanut mukaansa enempää SKDL:n yhteistyöjärjestöluonnosta kuin SKP:n aatteellista perintöäkään. Vasemmistoliiton perustamisen yksinomaisena tavoitteena oli lakkauttaa niin SKDL kuin SKP:kin. Näin puolue oli jo alun perinkin synnytetty tyhjään päälle, koska siltä puuttui "ismit", teoreettinen perustelu toiminnalleen ja pyrkimys katkaista yhteys työväenliikkeeseen taistelevaan historiaan.

Nyt tämä on jälleen noussut esiin Vasemmistoliiton puheenjohtajan Suvi-Anne Siimeksen lausunnoissa. Hän sanoo olleensa viime aikoina kuin kidutettava. "En ole koskaan ollut kommunisti enkä ole koskaan ollut minkään sortin sosialisti", lataa Siimes Uutispäivä Demarille antamassaan haastattelussa. Hän haluaa myös "arvoihin perustuvaa toimintaa ismien" ts. teoreettisen yhteiskuntaerittelyyn perustuvan poliittikan tilalle. Hän haluaa myös suuntautua tulevaisuuteen eikä katsua menneisyyteen. Näin hän onnistuu lakaisemaan pois työväenliikkeen historian merkityksen.

Vasemmistoliiton entinen pääsihteeri Matti Viialainen taas edustaa puolueessa toisenlaista poukkoilua. Hän haluaa samoihin päämääriin kuin Suvi-Anne, mutta toisella tavalla. Hän näkee Vasemmistoliiton puolueena tarpeettomaksi ja haluaa yhdistää sen SDP:hen.

Talo, jolla ei ole kunnollista perustaa, ei voi kuin rappautua. Näin käy Vasemmistoliitollekin.

SDP:ssä ristivetö

Eduskunnan perustuslakivaliokunnan varapuheenjohtaja Arja Alho (sd) esitti 10. helmikuuta sanomalehti Kalevan haastattelussa, että kun presidentin valtaoikeudet on karsittu pois sisäpolitiikan alueella, niin myös ulko- ja turvallisuuspolitiikkaan liittyvät valtaoikeudet on riistuttava. Presidentille jäisi Alhon mukaan jäljelle vain edustuksellinen tehtävä. Alho kyllä vakuuttaa, että hänen kritiikkinsä kohdistuu vain presidentti-instituutiota, ei mitenkään nykyistä istuvaa presidenttiä Tarja Halosta kohtaan.

Mutta miksi ihmeessä Arja Alho menee laukomaan mieliteitä juuri nyt, kun esim. Evan nuorsuomalaiset Risto E.J. Penttilä ja Jukka Tarikka sekä Helsingin Sanomat käyvät täysillä Tarja Halosen kimppeun hänen kieltäisen Nato-kantansa takia. Arja Alhon esiintymisen taustalla täytyy olla tarve vaihtaa Halonen "parempaan" presidenttiin, jolla olisi "oikea" kanta Suomen Nato-jäsenyyteen. Tästä syystä SDP:ssä ei ole vieläkaan vahvistettu Tarja Halosen ehdokkuutta vaaleissa, vaikka Halonen kaikissa gallupeissa on ollut ylivoimainen ykkönen.

Todennäköinen selitys Arja Alhon julkisuuteen tulolle löytyy hänen ja Paavo Lipponen tiivistä akselista. Lipponen ilmeisesti haluaa itsensä SDP:n presidenttiehdokkaaksi. Hän on taatusti Naton kannattaja ja kaikissa poliittisissa mielipiteissään yhtä oikealla kuin nuorsuomalaisetkin, vaikka jäsenkirja onkin SDP:n. Lipponen ei päässyt mihinkään korkeaan EU-virkaan, mutta jäljellä on vielä presidentin virka. Tämän esteenä on kuitenkin Tarja Halonen, joten hänet täytyy jollakin kiertotien konstilla saada luopumaan ehdokkuudestaan. Arja Alhon lausunnot Kalevassa palvelivat tätä tarkoitusta.

"Vapaakauppa" jättää maailman ruokahuollon yksityisille suur-yhtiöille

Porto Alegre, 28.1. (RHC) Maailman elintarviketuotannon ja kaupan suuryhtiöt kiihdyttävät köyhyyden lisääntymistä kehitysmaissa hallitsemaalla markkinoita, ostamalla siemen- tuotantolaitoksia ja painamalla alas erityisesti teen, kahvin, maidon, banaanien ja vehnän hintoja.

Porto Algressa menettäen maailman sosiaalifoorumissa julkaistun raportin mukaan maailman elintarviketuotannossa valta on keskittynyt hyvin harvoihin käsiin. Raportissa todetaan, että tällä hetkellä kolmekymmentä yhtiötä hallitsee kolmannelle maailman ruokateollisuudesta, viisi yhtiötä hallitsee seitsemääkymmentäviittä prosenttia maailman viljakaupasta ja kuusi yhtiötä hallitsee seitsemääkymmentäviittä prosenttia maailman kasvisuusojeluinetuotannosta. Vain kaksi yhtiötä hallitsee puolta maailman banaanikaupasta, kolme yhtiötä hallitsee kahdeksääkymmentäviittä prosenttia teekaupasta. Yksi yhtiö - Wal-Mart - hallitsee 40 prosenttia Meksikon elintarvikkeiden vähittäiskaupasta. Raportissa todetaan, että Monsanto-yhtiö hallitsee yhdeksääkymmentäviittä prosenttia maailman geenimanipuloitujen siementen markkinoista.

Sellaiset yhtiöt kuin Nestlé, Monsanto, Unilever, Tesco, Wal-Mart, Bayer ja Cargill ovat laajentuneet merkittävästi viimeisten kymmenen vuoden aikana Davosissa nyt koolla olevien Yhdysvaltain, Englannin ja muiden G8-valtioiden harjoittamien liberalistisen talouspolitiikan ansiosta.

Elintarviketuotannon ja kaupan yhtiöiden omistusten keskittymisen jatkuu edelleen maailman pörssikeksuksissä.

Radio Havana Cuba / KOMINFORM